ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ, (ΚΥΠΡΟΣ) 7 ΜΑΪΟΥ 1911 ΑΡΙΘ. 16

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελ. 10
Ἑξάμηνος » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ ΛΑΟΣ

Μεθ' οὗ πολὺ θὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κοινοῦ τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν καὶ διασκέψεων ἐπὶ τῆς λύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος τῆς τε προπαρασκευαστικῆς καὶ διαφωτιστικῆς ἐπιτροπείας ἵνα μελετηθῶσι παρὰ πάντων καὶ μορφωθῇ σταθερὰ καὶ ὑγιὴς περ' αὐτῷ γνώμη ὡς πρὸς τὰ σημεῖα ἰδίᾳ καθ' ἃ πνευματικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ σχέσεις κλήρου καὶ λαοῦ δύνανται νὰ καθορισθῶσι διὰ κοινῆς συνεννοήσεως μετὰ πλήρους ἀμεροληψίας καὶ δικαιοσύνης καὶ πρὸς τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κοινοῦ.

Ἡ πνευματικὴ δικαιοδοσία τοῦ Ἱ. κλήρου καθωρισμένη ὑπὸ τῶν ἱερῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἱερῶν ἀποστολικῶν καὶ συνοδικῶν κανόνων θὰ παραμένῃ ἀσυλὸς καὶ ἀπαραβίαστος ἀπὸ πάσης λαϊκῆς ἐπεμβάσεως, πέρα ταύτης ὅμως ἐκτείνεται στάδιον εὐρὺ συνεννοήσεως καὶ συμπράξεως κλήρου καὶ λαοῦ, αἵτινες εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη ἐπιβάλλουσι τὴν ἀρίστην προαίρεσιν καὶ τὴν ἀδόλον φιλογένειαν.

Αἱ σχέσεις τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἐγένοντο πάντοτε ἐγκάρδιοι καὶ ἐν ταῖς ἐθνικαῖς εὐτυχίαις ὁ κλῆρος μετέσχε πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ παρῶν τῶν τιμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐθνικαῖς συμφοραῖς οὐδέποτε ἐγκαίρως ἀπὸ τῆς τύχης τοῦ Ἔθνους οὐ μόνον συμμετέχων καὶ συμπονῶν ἀλλὰ καὶ προκινδυνεύων αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ πρῶτος δεχόμενος τὰ πλήγματα τῆς τυραννίας καὶ ἀμβλύνων τὴν λύσσαν τῶν τυράννων κατὰ τοῦ ὑποδούλου Γένους, σπανιώτατα δὲ καὶ σπουδαῖα ὅλως ὀπαιτῶσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ παραδείγματα καταχρήσεως καὶ παρανομήσεως τῆς προνομιούχου θέσεως τοῦ κλήρου ἐπὶ βλάβῃ κοινῇ.

Ὁ σεβασμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Ἱ. κλῆρον αὐτοῦ ἀπορρέει ἀπὸ μακρᾶς καὶ δραματικῆς καθόλου ἱστορίας, καὶ μεταδίδεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν πάντοτε θερμὸς καὶ ἀναλλοίωτος, καὶ εἰς τοῦτο κυρίως δφείλεται τὸ πληρώματος ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἡ εὐλάβεια καὶ τιμὴ ἣν ἀπονέμει πρὸς κλῆρον ἀπαίδευτον καὶ πτωχόν, ὡς ὁ φιλότοργος υἱὸς πρὸς πατέρα ὑστερήσαντα τούτου ἐν πολλοῖς ἕνεκα δυναμενῶν ἐν τῷ παρελθόντι ἔτεσι.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις διασείσασα τὴν Τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ μετριάσῃ τὸ δεσποτικὸν ἦθος κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὑπηκόων καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς κοινότητας τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν σχολῶν, ἀπὸ τῆς ἐλευθέρας δὲ Ἑλλάδος ἀναγεννωμένης ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμαις τὸ πνευματικὸν φῶς ἐξεπέμπετο καθ' ἅπαν τὸ Γένος ὅπερ ζωογονούμενον καὶ ἐπιρρωνύμενον προήγετο γοργῶς εἰς οἰκονομικὴν καὶ πνευματικὴν πρόοδον.

Τῆς νέας ταύτης ὠθήσεως καὶ κινήσεως δὲν μετέσχεν ὁλοσχερῶς ὁ Ἱ. κλῆρος ἡμῶν, ὅστις πρότερον ὑπερεῖχε πνευματικῶς τοῦ λαοῦ, καὶ ὑστερήσας τούτου ἀπέβαλε μέγα μέρος τῆς ἐπιβολῆς καὶ ἐπιρροῆς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἔθνους.

Μεθ' τῆς ἐλαττώσεως ταύτης ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ κλῆρος εἶδον ἐλαττουμένην καὶ τὴν οἰκονομικὴν παρὰ τοῦ λαοῦ συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν, ὥστε τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα νὰ μὴ ἦνε πλέον περιπόθητον, ὡς ἦτο πάλαι ποτὲ διά τε τὴν εὐπορίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τῶν τυραννικῶν καταπιέσεων ἃς παρεῖχεν ἡ ἱερότης τοῦ ἀξιώματος.

Εἰς τὰς Ἱ. Μονὰς δὲν προσφεύγουσι πλέον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εὐσεβείας οἱ ζηλωταί, εἰς τὸν Ἱ. κλῆρον δὲν κατατάσσονται νέοι μεμορφωμένοι καὶ πολλάκις εὔποροι, καὶ κατὰ μικρὸν τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα καὶ τὸ μοναχικὸν ἔνδυμα ἀναδέχονται πρόσωπα ὑπ' ἀνάγκης καὶ στερήσεων ἀγόμενα πρὸς αὐτὰ καὶ οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην ἔχοντα συναίσθησιν τῆς ἱερότητος τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν. Παρὰ πάντα ταῦτα ὁ Ἱ. κλῆρος ἡμῶν δὲν ἔπαυσεν ἐκδηλῶν τὰς ἐκ μακρᾶς παραδόσεως ἀρετάς του καὶ ἀναδεικνύων πνευματικοὺς ποιμένας ἐμπεφορημένους τῆς εὐσεβείας καὶ αὐστηρότητος ἠθῶν τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων· ἀλλ' οὗτοι ἠραιώθησαν πολλοὶ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τῶν πλειόνων αἱ παρεκτροπαὶ καὶ αἱ παραγνωρίσεις τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν ἐπικινδύνως ἐξησθένησαν τὸ γόητρον τοῦ ἱεροῦ ἀξιώματος ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ.

Ἐνταῦθα προβάλλει αὐτομάτως τὸ τοῦ Κυρίου διαπορητικὸν ἐρώτημα: **«Ἂν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται;»** Ἡ ὑγεία καὶ εὐρωστία τῶν λαῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν ἀρχὴν καὶ θεμέλιον ἔχουσι τὴν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν μόρφωσιν καὶ διάπλασιν αὐτῶν, αὕτη δὲ εἶνε ἐμπεπιστευμένη εἰς χεῖρας ἐκείνων οἵτινες ἐγένοντο ἀντιπρόσωποι ἐπὶ τῆς γῆς Ἐκείνου ὅστις διὰ τοῦ θείου λόγου καὶ τοῦ θείου παραδείγματος ἀπεκάλυψε καὶ ἐδίδαξε τὴν ἀνθρωπότητα τὴν τελειοτάτην καὶ εἰς ἀνέφικτον μεγαλεῖον ἐξικνουμένην ἠθικήν.

Τοὺς θείους νόμους ὁ μέγας καὶ εὐσεβέστατος τραγῳδὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, ὁ Σοφοκλῆς, ἐκήρυξεν ἀθανάτους καὶ ἀκοιμήτους

οὐδὲ νὶν θνατὰ
φύσις ἀνέρων ἔτικτεν
οὐδὲ μήποτε λάθᾳ
κατακοιμάσῃ....

ἡ χριστιανικὴ δὲ διδασκαλία καὶ ἠθικὴ αἵτινες ἀνεκαίνισαν τὴν ἀνθρωπότητα πρέπει νὰ διατηρῶσιν ὅλην τὴν ἰσχὺν καὶ ἀμείωτον τὸ κῦρος αὐτῶν διὰ πάντων τῶν αἰώνων, μακάριοι δὲ οἱ λαοὶ οἱ ἀπὸ τῆς ἀθανάτου καὶ ἀείρρυτου πηγῆς ἀρυόμενοι τὰ θειότατα νάματα, τὸ ἀπὸ ζώσης πηγῆς ἀλλόμενον ὕδωρ ὅπερ ὁ Θεάνθρωπος ὑπέσχετο εἰς τὴν ἀφελῆ Σαμαρείτιδα.

Τοῦ ὕδατος τούτου ζῶσα πηγὴ εἶνε ἡ Ἐκκλησία κρουνοὶ δὲ καθαροὶ καὶ ἀμόλυντοι ταύτης εἶνε οἱ λειτουργοὶ ἐν αὐτῇ, οἵτινες διά τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ προσωπικοῦ παραδείγματος ὀφείλουσι νὰ καθιστῶσι τοῦτο περιπόθητον εἰς τὸν διψῶντα λαὸν καὶ νὰ χορηγῶσι δαψιλῶς πρὸς αὐτόν.

Τοιοῦτον ἔσχε κλῆρον ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία ὅτε κατεθριάμβευσε τῶν διωγμῶν πασῶν τῶν κοσμικῶν δυνάμεων καὶ ἐξουσιῶν καὶ ὑπὸ τούτων ἡ ἀνθρωπότης διεπαιδαγωγήθη καὶ ἀνεκαινίσθη καὶ ἔκτοτε ἀκάθεκτος χωρεῖ πρὸς τὰ πρόσω μετὰ τάχους ἰλιγγιῶδους. Ἐν τῇ ὁρμῇ ὅμως ταύτῃ ἐκτρέπεται τῆς τροχιᾶς ἣν ἐχάραξεν ἡ παγκραταιὰ χεὶρ τοῦ Δημιουργοῦ, ἐν ᾗ ἡγεμόνας καὶ ὁδηγοὺς ἔθηκαν τοὺς ἁγίους καὶ ἀθανάτους θείους ἠθικοὺς νόμους, ὧν ἄνευ οἱ λαοὶ παρὰ πᾶσαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἄλλην πρόοδον πνευματικὴν ἐκπίπτουσι καὶ παρακμάζουσι ἐξαυλιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων καὶ παρεκτροπῶν.

Οἱ σωφρονέστατοι ἡγεμόνες καὶ κυβερνῆται τῆς σήμερον τὸν κίνδυνον τοῦτον κατανοοῦντες πᾶσαν καταβάλλουσι προσπάθειαν ἵνα κρατῶσιν ἐν τῇ τροχιᾷ τοὺς ἐπ' αὐτοῖς λαοὺς καὶ διατηρῶσιν ἰσχυροὺς καὶ ἀδιασπάστους τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν πρὸς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν ἥτις καὶ σήμερον ὀφείλει ν' ἀγωνίζεται ἐρρωμένως κατὰ τῶν πειρασμῶν τοῦ αἰῶνος. Ἐὰν ἔθνη μεγάλα καὶ κραταιὰ συναισθάνωνται τὴν ἀνάγκην τοῦ ἠθικοῦ χαλινοῦ πρὸς ἀποτροπὴν μεγάλων καὶ ἀνεπανορθώτων κινδύνων, ἡμεῖς μικροὶ ἔτι καὶ ἀσθενεῖς ἀλλ' ἀποβλέποντες μετὰ πόθου εἰς τὴν ἀνόρθωσιν ἱστορικοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, ὀφείλομεν ἐν τῷ εὐγενεῖ ἀγῶνι ἡμῶν καὶ ἐν παντὶ τῷ βίῳ ὡς ὅπλον καὶ ἐφόδιον νὰ φέρωμεν τὰ ἠθικὰ ὅπλα, ἅτινα δυνάμεθα δαψιλῆ νὰ ἔχωμεν ἀπὸ τῆς ὁπλοθήκης τοῦ ἐθνικοῦ σχολείου καὶ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἐν ταῖς σκέψεσι καὶ ἐν ταῖς γνώμαις ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος παρά τε τῷ λαϊκῷ καὶ μοναχικῷ κλήρῳ ὡς καὶ παρὰ τῷ λαῷ πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς στενῆς καὶ ἀδιασπάστου ἀλληλεγγύης, ν' ἀποκλεισθῇ παντάπασιν ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ καχύποπτος διάκρισις συμφερόντων, διότι καὶ τοῦ Ἱ. κλήρου ἡ εὐπρέπεια καὶ εὐημερία ἐξήρτηται ἀπὸ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς τιμῆς παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ τούτου πάλιν ἡ ἠθικὴ ἀνύψωσις καὶ ἡ ψυχικὴ γαλήνη καὶ κραταίωσις ἀπορρέει ἀπὸ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας διὰ τῶν λειτουργῶν ἐν αὐτῇ.

Ὁ Ἱ. κλῆρος παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης τάξεως ὀφείλει νὰ καταδείξῃ ὅτι εἶνε ἕτοιμος καὶ πρόθυμος εἰς πᾶσαν θυσίαν ἣν ἤθελεν ἀπαιτήσει τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς ὀφείλει ν' ἀποβλέπῃ πρὸς τὸν Ἱ. κλῆρον μετὰ στοργῆς υἱικῆς ἕτοιμος καὶ πρόθυμος νὰ προσέρχηται ἀρωγὸς πρὸς αὐτὸν ἐν πάσῃ δυσχερεῖ περιστάσει. Ἀμοιβαία ἐθελοθυσία καὶ αὐταπάρνησις ὑπὲρ κοινῆς εὐημερίας καὶ προόδου ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀκράτου φιλοπατρίας καὶ τῆς ἀκηράτου εὐσεβείας ἃς ἀποτελέσωσι τὸν ἀσφαλέστατον γνώμονα τῶν σχέσεων κλήρου καὶ λαοῦ καὶ τὴν φωτεινὴν ὁδὸν ἥτις θὰ καθοδηγῇ ἀμφότερα τὰ μέρη πρὸς τὸ αἴσιον τέρμα, ὅπου ἀμφότερα κοινὸν θὰ ἔχωσι τὸν καλλίνικον στέφανον· δι' οὗ θὰ στέψωσι τὰ εὐγενῆ μέτωπά των ἡ Πατρὶς καὶ ἡ Ἐκκλησία.

ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ δημοσιογραφία ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν ἀντικατέστησε τὰ λευκώματα καὶ τὸ βῆμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Δήμου, ὅπου ἐπετρέπετο εἰς πάντα πολίτην ἐλεύθερον νὰ παρέχηται καὶ ἀγορεύῃ πρὸς τοὺς πολίτας περὶ τῶν κοινῶν. Ἐφόσον τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ ἤθη διετηροῦντο ἁγνὰ καὶ σοβαρὰ τὸ βῆμα παρήρχοντο ἄνδρες διακεκριμένοι καὶ πολλῆς τιμῆς ἀπολαύοντες παρὰ τῷ λαῷ, ἄνδρες καὶ τὴν ἰδίαν οὐσίαν ἀναλίσκοντες ὑπὲρ τῆς πολιτείας καὶ τὴν ζωὴν ἑαυτῶν διακινδυνεύοντες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος καὶ τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης. Τὸ βῆμα τῆς ἀττικῆς Πνυκὸς μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπεξέδη ὑπὸ τῆς περιόπτου θέσεώς του, ὅθεν οἱ ἀγορηταὶ κατώπτευον τὸν Σαρωνικὸν καὶ τὴν Σαλαμῖνα καὶ ἐλαξεύθη χαμηλότερον ἐν ᾧ τόπῳ φαίνεται μέχρι σήμερον, ὅθεν ὅ τε ῥήτωρ καὶ οἱ ἀκροαταὶ οὐδὲ λωρίδα θαλάσσης ἠδύναντο νὰ βλέπωσιν. Οἱ τριάκοντα τύραννοι διὰ τῆς μεταθέσεως ταύτης ἠθέλησαν νὰ κωλύσωσι τοὺς ῥήτορας τοῦ νὰ δεικνύωσι τὴν Σαλαμῖνα καὶ ἀνακαλῶσιν εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἀθηναίων τοὺς περιδόξους χρόνους τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀπαραμίλλου φιλοπατρίας τῶν πατέρων αὐτῶν.

Τοὺς ἐπιφόρους στρατηγοὺς καὶ πολιτικοὺς διεδέχαντο ἐπὶ τοῦ νέου βήματος οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ οἱ λεμβοῦχοι καὶ πάσης ἀγορᾶς τὰ περιπεθάρματα, ἅτινα τὸ τῆς Ἑλλάδος κλεινὸν Ἄστυ περιήγαγον εἰς ἐπαίσχυντον δουλείαν καὶ εἰς τοσαύτην ἠθικὴν κάτάπτωσιν καὶ ἐξευλισμόν, ὥστε πλὴν τινων παροδικῶν ἀναλαμπῶν, οὐδέποτε πλέον αἱ Ἀθῆναι τοῦ Περικλέους ν' ἀναζήσωσιν.

Οἱ φλύαροι καὶ νευρώδεις καὶ ὑψηλόφρονες λόγοι τοῦ Δημοσθένους μόλις ἠδυνήθησαν νὰ θέρσωσι καὶ συγκινήσωσι μικρὸν τὰς κατεψυγμένας καρδίας καὶ τὰς ἠμβλυμένας φρένας τῶν συγχρόνων αὐτῷ Ἀθηναίων ὡς εἶχον διαφθείρει μέχρι δστέων οἱ κακοηθέστατοι δημαγωγοὶ καὶ οἱ αἴσχιστοι ῥήτορες, οἱ ἀπὸ βαλανείων μεμυρισμένοι ἐπὶ τὸ βῆμα ἐπιπηδῶντες καὶ παντοῖα ληροῦντες καὶ φωνασκοῦντες ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν ἐκλελυμένων καὶ ἐκφύλων ἤδη τῆς Ἐκκλησίας θαμώνων. Πολλαχοῦ μὲν ἄλλοθι μάλιστα δὲ ἔς τινας τοῦ Δημοσθένους λόγους δικανικοὺς δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ μάθῃ τίνες ἐδημηγόρουν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους τότε περὶ τῶν κοινῶν καὶ πῶς τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἤθη εἶχον συγχυθῆ κατὰ τρόπον ἀπελπιστικόν. Οὐδὲν ἄπορον ἂν ὁ Σωκράτης ἐποτίσθη τὸ κώνειον εἰς θάνατον καταδικασθεὶς ὑπὸ δικαστῶν προελθόντων ἀπὸ μάζης τοιαύτης καὶ ἂν πᾶν θεμέλιον ἠθικὸν ἐφ' οὗ ἄλλοτε εἶχον σταθῆ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τρόπαια εἶχον ἀνατραπῆ ὥστε ἡ περίδοξος πόλις καὶ μετ' αὐτῆς ἡ Ἑλλὰς πᾶσα τὰ ἠθικὰ τείχη αὐτῆς περιαιρεθεῖσα νὰ γένηται λεία Μυσῶν καὶ Σκυθῶν.

Τὴν θλιβερὰν ταύτην εἰκόνα μετὰ δέους θεωροῦμεν σήμερον ἀναφαινομένην ἐν μέσῳ ἡμῶν ὑπὸ παραπλησίας συνθήκας ἐκεῖ μάλιστα ὅπου τὴν ῥητορείαν ἀντικατέστησεν ἡ σημερινὴ δημοσιογραφία, εἰς ἣν ἐπιδίδονται ἀδεῶς δυνατοὶ καὶ ἀδύνατοι, ἱκανοὶ καὶ ἀνίκανοι.

Ἡ ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλὰς ἀπὸ ἑπταετοῦς ἡρωϊκοῦ ἀγῶνος ἀνέθορεν ἐκ τῶν ἐρειπίων πλήρης μεγαλείου ἠθικοῦ καὶ ἱστορικοῦ καὶ ἐνέπνευσεν εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον μεγάλας καὶ γενναίας ἐλπίδας ἐπὶ τὸ μέλλον καὶ ὁ ἐθνικὸς καὶ κοινωνικὸς βίος ἐξελίσσετο σεμνὸς καὶ σοβαρὸς προμηνύων σταθερὰν καὶ ἀπρόσκοπτον πρόοδον.

Ἡ Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία εἶχε γεννηθῆ ἐντὸς τῶν ἀθανάτων ὀχυρωμάτων τοῦ ἐνδόξου Μεσολογγίου καὶ ἔσχε τὴν ὑψίστην τιμὴν κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν αὐτῆς νὰ ἀναγράφῃ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὰ τῆς πολιορκίας καὶ τῆς ἀμύνης τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ἀφοῦ εἶδε τὰ ἡρωϊκώτατα ἔργα καὶ τὸν ἀπαραδειγμάτιστον ἡρωϊσμὸν τῆς ἀθανάτου ἐκείνης φρουρᾶς συνετάφη μετὰ τοῦ γέροντος Καψάλη ὑπὸ τὰ ἐρείπια ἅτινα ἐπήνεγκεν ὁ δεδοξασμένος δαυλὸς τοῦ, ἵνα ἀναζήσῃ ἐν τῇ πρώτῃ πρωτευούσῃ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἐν Ναυπλίῳ καὶ εἶτα ἐν Ἀθήναις.

Τόσον ἔνδοξον σχοῦσα τὴν γέννησιν καὶ τὴν ἀρχὴν ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία ἠκμάσας εἶχεν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους, καὶ τὴν σημνότητα καὶ σοβαρότητα αὐτῆς διετήρησε μετὰ τῶν αὐστηρῶν ἠθῶν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους μέχρι τῆς ἐνάτης δεκαετηρίδος τοῦ παρ' αἰῶνος, ὅτε κατῆλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα νέα στοιχεῖα τυχοδιωκτικὰ ἀπὸ τοῦ Τὸρ Χανὲ καὶ ἄλλων ἀκαθάρτων τόπων τῆς Ἀνατολῆς ἐν μέσῳ τῶν βαθειῶν τότε συγκινήσεων τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου, τῆς ὑπογώσεως ἀπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγ. Στεφάνου καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων ἀπὸ τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου.

Ἐν τῇ ταραχῇ ἐκείνῃ καὶ ἀναστάσει, ὅτε ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἐξαλλος ὑπὸ μανίας κατὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν του ἐλιθοβόλει τοὺς οἴκους τῶν ὑπουργῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ὑπεισῆλθον τὰ ἔκφυλα ἐκεῖνα στοιχεῖα καὶ τὰς δεινὰς τῆς πατρίδος περιστάσεις ἐκμεταλλευόμενα ἐπιχείρησαν τὰ πάντα νὰ διαφθείρωσι καὶ ἐξοχειώσωσιν, εὗρον δὲ ἀσκητὰς πρὸς τοῦτο στάδιον τὴν δημοσιογραφίαν, ἣν τοιοῦτο ἐλυμήναντο καὶ διέφθειραν οἱ ἀνόσιοι ὥστε ἡ πολιτεία καὶ ἡ κοινωνία ν' ἀποβῇ σπασιδαίμων καὶ ἰσχυρότατον στήριγμα ἐνεστῇ μακρᾷ καὶ ἐπιμόχθῳ σταδιοδρομίᾳ της.

Οὐδὲν ὑγιὲς καὶ ὀρθὸν διδόμενα νὰ διδάξωσι καὶ διαπαιδαγωγήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην ἐδημηγόρουν αὐτὴν καὶ τοὺς Χριστοὺς ἄνδρας διὰ τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς διαβολῆς, καὶ κατὰ μικρὸν ἰσχύσαντες παρὰ τῷ ἐξαπατηθέντι λαῷ ἐπώλουν ἑαυτοὺς ὡς ἀνδράποδα εἰς τοὺς πολιτικὰς μερίδας καὶ τὴν δημοσιογραφίαν εἰς πορνογραφίαν μεταβαλόντες ἀνέδειξαν αὐτὴν ὄργανον πάσης πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς διαφθορᾶς.

Ἀπὸ τῆς κακοήθους ταύτης δημοσιογραφικῆς σχολῆς ἐξῆλθον ὁμάδες ἀνὰ τὸ νέον ἑλληνικὸν ἄστυ καὶ διέσπειρον παντοχοῦ τὸ ἠθικὸν μόλυσμα ὅπερ ἐκεῖθεν ἀτυχῶς μεταδίδοται καὶ εἰς τὰς κοινότητας τοῦ τε ἀλυτρώτου καὶ τοῦ ἐν διασπορᾷ ἑλληνισμοῦ.

Ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ταύτῃ τὰ ὀνόματα ἀπέβαλον τὴν πραγματικὴν σημασίαν αὐτῶν· καὶ τὰ ἤθη συνεχύθησαν κατὰ τρόπον σατανικόν. Ἀρετὴ κατ' αὐτὴν εἶνε ἡ ἀτιμία καὶ ἠθικὴ εἶνε ἡ ἀγυρτεία καὶ ἡ κακοήθεια· σοφία εἶνε ἡ μωρία καὶ εὐφυΐα ἡ ἠλιθιότης, ὁ κακοηθέστερος δὲ ἀγύρτης ἀναηρύσσεται ὡς ὁ τιμιώτερος πολίτης καὶ πρωινοῦστατος πολιτικὸς ἀρκεῖ τὸ βαλάντιόν του νὰ κενῶται εἰς τὸ θηλάκιον τῶν κακοήθων δημοσιογράφων, ἢ ὑστερόβουλοι βλέψεις νὰ κατατείνωσι πρὸς τὸν αὐτὸν ἰδιοτελῆ σκοπόν.

ΔΑΝΕΙΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Οἱ περὶ τὴν «Ἐλευθερίαν» προσποιοῦνται ἄγνοιαν πασιγνώστων πραγμάτων ἵνα ἐπιδείξωσι πρωτοβουλίαν καὶ φανῶσιν εἰσηγούμενοι πρωτοτύπους γνώμας αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τόπου, οἵτινες βεβαίως δὲν θ' ἀνέμενον παρὰ τούτων ἵνα σκεφθῶσι καὶ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα καὶ ἐν δέοντι χρόνῳ ὑπὲρ τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ ὃν ἔχουσι τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύωσιν.

Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς Ἕλληνας βουλευτὰς ἐπιτακτικῶς ἵνα ἀπαιτήσωσιν οὗτοι τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἀπὸ 9—12 κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὡς ἔδειξεν ἡ τελευταία ἀπογραφή, σπουδαῖόν τι καὶ οἰωνεὶ πρωτότυπον εἰσηγούμενοι καὶ παραινοῦντες.

Ἐντούτοις τὸ προκείμενον ζήτημα ἀφετέλεσεν ἀπὸ χρόνου πολλοῦ καὶ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προγράμματος τῆς ἐπικρατούσης πολιτικῆς καὶ κατ' ἔτος πολὺς γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ, ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ζωτικὸν τοῦτο ζήτημα διετυπώθη σθεναρῶς ἐν τῷ ὑπομνήματι τὸ ὁποῖον ἐπέδωκα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου πρὸς τὸν ἔντιμον ὑπουργὸν τῶν Ἀποικιῶν ἐν Λονδίνῳ καὶ διὰ ζώσης ἀνέπτυξα καταλλήλως πρὸς αὐτόν.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ ὑπέβαλον ψήφισμα ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ὅπερ θὰ συζητηθῇ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Παραθέτομεν ὅθεν σχετικὸν ἀπόσπασμα τοῦ ὑπομνήματος ἡμῶν δημοσιευθέντος καὶ ὑπὸ τῆς «Ἐλευθερίας»:

***«Ἡ πλειοψηφία ὅμως αὕτη οὐδὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν γνώμην τοῦ πλειοψηφοῦντος ἐν τῷ τόπῳ στοιχείου — τοῦ Χριστιανικοῦ. Προέρχεται δὲ τὸ ἄτοπον τοῦτον ἐκ τοῦ κατοφώρου ἀδικήματος ὅπερ προσγίνεται εἰς τὸν Χριστιανικὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου, ἅτε τῆς ἐκλογῆς τῶν χριστιανῶν μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου μὴ ἐριδομένης ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ἐφ' ἧς καὶ ἡ τῶν μωαμεθανικῶν. Διότι εἰ μὲν Ὀθωμανοὶ ἐπὶ πληθυσμοῦ 50,000 περίπου ἐκλέγουσι τρία μέλη ἐνῷ οἱ χριστιανοὶ ἐπὶ πληθυσμοῦ 200,000 περίπου ἐκλέγουσι μόνον ἕνα, καίτοι ἱερουμένων τῶν δραν τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ ἔπρεπε νὰ ἐκλέγωσι ἑώδεκα.*

Τὸ ἀδίκημα τοῦτο, ὅπερ καθιεροῖ ἀνισότητα μεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ Χριστιανῶν τῆς νήσου παρὰ τὰς φιλελευθέρους ἀρχὰς τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, λίαν βαρέως φέρει ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῆς Νήσου καὶ δέον τάχιστα νὰ ἀρθῇ κανονιζομένης τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τιθεμένων τῶν Χριστιανῶν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τοὺς Ὀθωμανούς».

Τὸ δὲ ψήφισμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι εἶνε πρέπον καὶ δίκαιον ὅπως τὸ Διάταγμα τῆς 6ης Ἰουλίου 1907 τὸ προβλέπον περὶ τῆς διακυβερνήσεως τῆς Κύπρου τροποποιηθῇ κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα ὅπως ἐκδηλῶται καὶ ἐπιβάλληται ἡ γνώμη καὶ ἡ θέλησις τῆς μεγίστης πλειονότητος τῶν κατοίκων».

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΦΕΤΟΥ Κου ΒΕΡΤΡΑΜ

***Τῇ μεσημβρίᾳ τῆς π. Τετάρτης τὸ δικηγορικὸν σῶμα Λευκωσίας συνῆλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐφετείου ἵνα ἀποχαιρετίσῃ τὸν ἐπὶ προαγωγῇ μετατιθέμενα παρ' ἡμῖν Ἐφέτην κ. Α. Βέρτραμ προσηγόρευσε δ' αὐτὸν ἐξ ὀνόματος πάντων ὁ πρεσβύτατος τῶν δικηγόρων κ. Π. Κωνσταντινίδης ἑλληνι

εὐχαρίστησιν ὅτι ἐβελτίωσα τὰς γνώσεις μου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, ἣν ἐσπούδασα παιδιόθεν καὶ ἡ μελέτη αὐτῆς μοὶ ἄρῆκε τὰς ἀραιοτέρας ἐντυπώσεις. Πάντες οἱ Εὐρωπαῖοι αἰσθανόμεθα σεβασμὸν διὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἥτις εἶνε ὁ λαμπρότερος πνευματικὸς θησαυρὸς καὶ ἣν μετ' εὐχαριστήσεως ἠκουον λαλουμένην ἐν Κύπρῳ.

«Προσεπάθησα νὰ συντελέσω κατὰ δύναμιν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ νομικοῦ συστήματος τῆς Κύπρου, ὅπερ ἀποτελεῖ πολυπλοκώτατον πρόβλημα, ἐν τῷ ἔργῳ δὲ τούτῳ συνεργάσθησαν μετ' ἐμοῦ τινες τῶν ἐν Κύπρῳ δικηγόρων ἰδίᾳ δὲ ὁ κ. Ἀρτέμης. Ὑπολείπεται ὅμως πολλὴ εἰσέτι ἐργασία πρὸς συστηματοποίησιν τοῦ νομικοῦ ζητήματος ἐν Κύπρῳ.

«Ἐπιτρέψατε μοι νὰ θίξω δύο ζητήματα ἀφορῶντα τὴν πλειονότητα τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Τὸ μὲν εἶνε ἡ ἐσφαλμένη ἀναγραφὴ πλείστων ἑλληνικῶν ἱστορικῶν ὀνομάτων εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, ὡς Γεώργιος, Εὐφροσύνη, Καλλιρρόη κλπ. Φρονῶ ὅτι ἂν ἐγίνοντο παραστάσεις παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐπὶ τούτῳ θὰ τύχωσι τῆς δεούσης προσοχῆς. Τὸ δὲ εἶνε ὁ «Περὶ Διαθηκῶν καὶ Κληρονομιῶν» νόμος τοῦ 1884, ὅστις ἐτροποποιήθη τῷ 1895 καὶ ἐν ᾧ συνεδυάσθησαν θαυμασίως πλεῖσται ἀρχαὶ τοῦ ἀγγλικοῦ νόμου μετὰ τῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου. Εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ τροποποιηθῇ καὶ πάλιν ὁ μνησθεὶς νόμος, ὥστε αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου νὰ προσαρμοσθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς παρούσας κοινωνικὰς ἀνάγκας καὶ θὰ δημοσιεύσω ἐντὸς ὀλίγου ἐν ἄρθρον, δι' οὗ θὰ ὑποδείξω τὰς ἐλλείψεις τοῦ μνησθέντος νόμου πρὸς τοὺς νομοθέτας τῆς Κύπρου.

«Ἐπιτρέψατέ μοι ἵνα καὶ αὖθις εὐχαριστήσω ὑμᾶς διὰ τὴν ἐπίσκεψίν σας καὶ διὰ τοὺς εὐμενεῖς λόγους σας καὶ διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν Κύπρον καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς παρ' οἷς ἔτυχον πάντοτε εὐγενοῦς ὑποδοχῆς, ἰδίᾳ δὲ τὸ δικηγορικὸν σῶμα, διὰ τὴν ἀβρόφρονα πρός με συμπεριφοράν του».

ΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
29)11 Μαΐου 1911.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Πίστωσις Φυλακῶν

£ 7668

Ὁ κ. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ λέγει ὅτι παρ' ἀποφυλακιζομένων βεβαιοῦται ὅτι ἐν ταῖς φυλακαῖς γίνονται φυλετικαὶ διακρίσεις ὑπὸ τῶν δεσμοφυλάκων ἔνεκα τῆς πληθώρας Μωαμεθανῶν τοιούτων, φανατικῶν, καθ' ἃ πολλάκις ἐβεβαίωσαν περὶ τοῦ Μουσουλμανικοῦ στοιχείου τὰ Μουσουλμανικὰ μέλη, τοῦτο δὲ ὀφείλεται καὶ ὅτι ὁ Ζαπίτης, ὡς λέγεται, ἐν ταῖς κεντρικαῖς φυλακαῖς εἶνε Τοῦρκος Τοῦρκοι δὲ εἶνε καὶ πάντες οἱ ἄλλοι βαθμοῦχοι.

Διατί μετὰ τοῦ Μωαμεθανοῦ Μουλαζίμη νὰ μὴ ὑπάρχῃ καὶ Χριστιανὸς τοιοῦτος, καὶ διατί οἱ ἄλλοι ὑπαξιωματικοὶ νὰ ὦσι εἶνε Μουσουλμᾶνοι καὶ καὶ Ἕλληνες κατὰ δικαίαν ἀναλογίαν; Οἱ δεσμῶται δὲν τολμῶσι νὰ ἀναφέρωσι τὰ παράπονά των εἰς τοὺς διαφόρους ἐπιθεωρητὰς τῶν φυλακῶν, διότι εὑρίσκονται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν καταγγελθησομένων. Διὰ τοῦτο προτείνῃ ὅπως ἡ ἔρευνα παραπόνων παραχωρηθῇ εἰς τὸν Μ. Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τοὺς κ. κ. Νομοθέτας. Κατακρίνει τὴν παρουσίαν δεσμοφυλάκων κατὰ τὴν συνομιλίαν δεσμωτῶν μετὰ στενωτάτων συγγενῶν αὐτῶν. Τὸ υἱόθετηθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως θεῖον κήρυγμα ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπιθυμιάζει καὶ τὸ καθόλου ὑγιεινὸν ἐν αὐταῖς σύστημα, συνιστᾷ δὲ ὅπως δίδεται καλλιτέρα ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἱεροκήρυκα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τῆς Στέψεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Ε' ἐπικαλεῖται τὴν χάριν ἐπὶ τῶν ἀξίων τοιαύτης καὶ καταλήγει συνιστῶν καλλιτέραν τροφὴν διὰ τοὺς δεσμώτας.

Ὁ ΣΙΕΦΚΕΤ ἐφ. συνιστᾷ ὅπως αἱ φυλακαὶ διαρρυθμισθῶσιν εἰς εἶδος σχολείου ἵνα οἱ ἐξερχόμενοι ἐπειθεν γίνωνται καλλίτεροι καὶ φέρωσιν ἐφόδιον βιοποριστικὸν μίαν τέχνην ἀποφεύγοντες οὕτω τὸ ἔγκλημα. Τὰ παράπονα πρέπει νὰ γένωνται κατὰ τῶν κανονισμῶν τῶν φυλακῶν καὶ πρέπει νὰ παρίστανται φρουροὶ κατὰ τὴν συνομιλίαν δεσμωτῶν μετὰ συγγενῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ φέρωσιν ὅπλα ἢ ἄλλα ἐπικίνδυνα ὄργανα εἰς αὐτούς.

Ὁ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἐκφράζει τὴν λύπην του ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ τῆς αὐξήσεως τῶν δεσμωτῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ λέγει ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη προῆλθεν ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν πταισμάτων ἅτινα προκαλοῦσιν οἱ ψηφισθέντες ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου Νόμοι.

Ὁ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀρνεῖται ὅτι οἱ νόμοι αὐξάνουσι τὰ πταίσματα καὶ συνιστᾷ βελτίωσιν τῆς τροφῆς τῶν δεσμωτῶν. Συνιστᾷ ἵνα πολλοστὸν ἐκ τῆς ὀφειλομένης ὁμοιβῆς τῆς ἐργασίας ἐν ταῖς φυλακαῖς παρέχηται εἰς τοὺς ἀποφυλακιζομένους βαρυποίνους, ἵνα ἔχωσι μετὰ τοῦτο κεφάλαιόν τι δι' οὗ νὰ εὕρωσιν ἐργασίαν. Ἐπιβεβαιοῖ τὰ παράπονα περὶ κακομεταχειρίσεως καὶ φυλετικῶν διακρίσεων. Ἀφοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συνομιλία τῶν ἐπισκεπτῶν πρὸς τοὺς δεσμώτας πῶς ὁ Σιεφκὲτ ἐφ. ἤκουσε τοὺς φυλακισμένους ὅτι εἶνε εὐχαριστημένοι; Πῶς συναινοῦμεν μετὰ τῶν χριστιανῶν ἀφοῦ ἀγνοεῖ παντελῶς τὴν Ἑλληνικήν;

Ὁ ΣΙΕΦΚΕΤ ἐφ. περιέρχεται εἰς σύγχυσιν.

Ὁ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ συνιστᾷ ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐξετάσῃ καὶ διορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐπιτρέπουσα πλήρη ἔλευθερίαν ἀλλὰ καὶ ἀσφάλειαν ἀπὸ ἐκδικήσεων εἰς τοὺς δεσμώτας ἵνα εἴπωσι τὰ παράπονά των.

Συνιστᾷ ἵνα συχνότερον γίνηται τὸ κήρυγμα καὶ οἰκοδομηθῇ Ναὸς ἐν ταῖς Κ. Φυλακαῖς καὶ Τέμενος διὰ τοὺς Μουσουλμάνους.

Συνιστᾷ θερμῶς ὅπως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Στέψεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως παραχωρηθῇ χάρις εἰς τοὺς ἀξίους τοιαύτης δεσμώτας.

Ὁ ΖΙΑΗ ἐφ. ἐπεσκέφθη, λέγει τὰς φυλακὰς καὶ εὗρε καθαριότητα καὶ τάξιν καὶ πειθαρχίαν καὶ ἐφαίνοντο εὐχαριστημένοι ὅλοι οἱ δεσμῶται Συνιστᾷ ὅπως ἐπιτρέπεται φῶς τὴν νύκτα εἰς τοὺς ἐν τοῖς κελλίοις συνεχῶς κλειομένους ἵνα ἀναγινώσκωσιν καὶ ἐνώνει τὰς συστάσεις του ὑπὲρ ἀπονομῆς χαρίτων ἐπὶ τῇ προσεχεῖ Στέψει τῆς Α. Μ τοῦ Βασιλέως.

Ὁ κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ συνιστᾷ ὅπως καὶ ἐνταῦθα ὡς ἐν πολλοῖς Κράτεσιν εὐρωπαϊκοῖς τὰ $^2/_3$ ἢ τοὐλάχιστον τὸ $^1/_3$ τῆς ἀξίας τῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐργασίας τῶν καταδίκων παραχωρῆται εἰς αὐτοὺς ἀποφυλακιζομένους, θεωρῶ δὲ καλὸν ἵνα οἱ κατάδικοι διδάσκωνται μελισσοκομίαν καὶ δενδροκομίαν.

Ὁ κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ προκαλεῖ σύντονον τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ζιαῆ ἐφ. προταθεῖσαν ἀνάγνωσιν τῶν καταδίκων, ὅτι πρέπει καὶ χρόνος καὶ μέσα νὰ παρέχωνται πρὸς τοῦτο εἰς αὐτούς.

(Ἡ πίστωσις γίνεται δεκτή.)

Ὁ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ παρακαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ Ἰατρικοῦ Τμήματος διότι ἀπουσιάζει ὁ ἰατρὸς κ. Α. Θεοδότου, ὅστις ἔχει νὰ κάμῃ προτάσεις καὶ συστάσεις κατ' αὐτήν.

Πίστωσις λοιμοκαθαρτηρίων.

Ὁ κ. Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ συνιστᾷ τὴν ἵδρυσιν λοιμοκαθαρτηρίου ἐν Λεμεσῷ.

Ὁ κ. Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ ποιεῖται τὴν παρατήρησιν ὅτι τὰ καταπλέοντα πλοῖα εἰς Καραβοστάσι καὶ Κερύνειαν διατάσσονται νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Ἀμμόχωστον ἢ Λάρνακα πρὸς ὑγειονομικὸν ἔλεγχον, τοῦτο ὅπερ προκαλεῖ μεγάλας δυσκολίας εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ὁρμων τούτων, καὶ συνιστᾷ νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ἰατροῦ ἐν Κερυνείᾳ καὶ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατροῦ ἐν Καραβοστασίῳ. Ἐὰν εἶνε ἀνάγκη ἀπολυμαντικοῦ κλιβάνου, ἂς σταθῇ τοιοῦτος ἐν Κερυνείᾳ χρήσιμος καὶ διὰ τὸ Καραβοστάσι.

(Ἡ πίστωσις γίνεται δεκτή.)

Τμῆμα Παιδευτικῶν

£ 8,468

Ὁ κ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ λέγει ὅτι ἡ πίστωσις αὕτη εἶνε ἡ σοβαρωτάτη πασῶν καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς χώρας ἐξεδηλώθη πολλάκις ὅτι πρέπει ὁ προϋπολογισμὸς ν' ἀναλάβῃ ὁλόκληρον τὴν δαπάνην ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς παιδείας. Ἡ δλη δαπάνη ἀνέρχεται 22,000 λ. ἣν πρέπει ν' ἀναλάβῃ ὁλόκληρον ἡ Κυβέρνησις. Συνιστᾷ ὅπως ἡ παιδεία γένηται ὑποχρεωτική, ὡς τοῦτο ὑπάρχει εἰς ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη. Θεωρεῖ περιττὴν τὴν θέσιν Ἀρχιεπόπτου τῆς Παιδείας, ἀφοῦ ἑκάστη φυλὴ ἔχει ἤδη τὸν ἴδιον Ἐπόπτην καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐν τῷ τόπῳ δὲν ἐπιτρέπει περιττοὺς καὶ πολυτελεῖς μισθούς.

Ὁ Αἰδεσιμώτατος κ. Νιοῦχαμ δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς Συνιστᾷ ὅπως παύσῃ ἡ ἄδικος κατανομὴ τῆς χορηγίας μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, διότι εἰς τοὺς Τούρκους χορηγοῦνται 2 χιλ. λ. ἐπὶ πλέον, ἐνῷ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον φέρει τὰ μεγαλύτερα φορολογικὰ βάρη.

(Προτίθεται νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ διαγγέλματος καὶ λύεται ἡ συνεδρία διὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας)

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
2)15 Μαΐου 1911.

Ὁ κ. Θ. Θεοδότου ὑποβάλλει ἀναφορὰν τῶν λαχανοπωλῶν Λευκωσίας αἰτούντων ἵνα ἐξιρεθῶσιν οὗτοι τοῦ τῆς Κυριακῆς μεικτῆς ἀργίας νόμου

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Συνέχεια Ἐκπαιδ. Τμήματος

Ὁ κ. Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ συνεχίζων τὴν τῇ προηγουμένῃ συνεδρίᾳ διακοπεῖσαν ἀγόρευσίν του λέγει ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ προὐξένησε λίαν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὸν τόπον, φαίνεται ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις προησθάνετο τοῦτο καὶ ἀνέβαλεν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τὴν ποινοποίησιν αὐτῆς. Φαίνεται ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς τὴν κυβέρνησιν ἐνοχλεῖ ἡ ἑλληνοπρεπὴς παίδευσις τῶν Κυπρίων διότι ὑπάρχει ἐπιστολὴ ἀπὸ 29 Ἀπριλ. 1879 τοῦ τότε Ἀρμοστοῦ Οὐλσέλεῦ πρὸς τὸν Μαρκήσιον Σαλισβουρίας, ἐν ᾗ ἡ Α. Ε. παρίστανε τὰ Ἑλλην. Σχολεῖα ὡς συντηρούμενα ὑπὸ Ἕλλην. Προπαγάνδας καὶ ὅτε ἐκλείσθη σχολεῖόν τι ἐν Πάφῳ, εἰς αἴτησιν τῶν κατοίκων ἀπήντησε πρὸς τὸν Διοικητὴν ὅπως ἀποκρούσῃ τὸν διορισμὸν διδασκάλου παρακωλύων τὴν ἐν Πάφῳ Ἑλληνικὴν Προπαγάνδαν. Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ πιθανῶς οὕτω νὰ φρονῶσιν ἐκ κακῶν πληροφοριῶν, ἡ ἱστορία ὅμως καὶ ἡ ἀρχαιολογία διὰ τοῦ Ἄγγλου ἀρχαιολόγου κ. Χώλλ διακηρύττει ὅτι «τὸ ζέον Ἑλληνικὸν αἷμα ἐν Κύπρῳ ἔζησε, ζῇ καὶ ζῇ πάντοτε.»

Μετὰ τὸν σφοδρὸν ἀγῶνα, ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ ἐπὶ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ Σὶρ Χαΐνς Σμὶθ ἐπιστεύομεν ὅτι οὐδ' ὑπαινιγμὸς θὰ ἐγίνετο περὶ ἐλέγχου. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀποβάλῃ πᾶσαν ἐλπίδα περὶ οἱουδήποτε ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς παιδείας ἡμῶν, οὐδὲ βλέπει ὁ ἀγορητὴς τί κωλύει τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν δι' 20 χιλ. λ. Ἐφόσον καὶ εἰς Κύπριος Ἕλλην ζῇ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἡ ἐθνικὴ παιδεία θὰ θεωρεῖται ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστος.

Δεχόμεθα νὰ ἔλθῃ ἐμπειρογνώμων, ὡς γράφει ὁ ὑπουργός, ἀλλὰ ἐκεῖθεν ὅθεν πρέπει, ἐκ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ἵνα διαρρυθμίσῃ τὰ τῆς παιδείας ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον, οὐδέποτε ὅμως ἐπὶ τῷ ὅρῳ κυβερνητ. ἐλέγχου. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς συντάξεως τῶν διδασκάλων συμφωνοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ γένηται μόνιμος ἡ θέσις αὐτῶν πρῶτον, οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως παρ' αὐτῆς διοριζόμενοι, καταλήγει δὲ συνιστῶν καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ πληρωμὴν πασῶν τῶν δαπανῶν ὑπὲρ τῆς παιδείας, καὶ προτείνει τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ Ἀρχιεπόπτου ὡς περιττῆς καὶ πολυτελοῦς.

Ὁ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει ὅτι κατ' ἔτος εἰς τὸ κονδύλιον τῆς Παιδείας προσετίθεντο δεκάδες τινὲς λιρῶν πρὸς ἵδρυσιν νέων σχολείων, καὶ αἱ 70 αὗται λίραι ἀφηρέθησαν τώρα χάριν οἰκονομίας, (1) καὶ νέα σχολεῖα δὲν συνεστήθησαν· τοῦθ' ὅπερ θεωρεῖ ὡς καίριον κατὰ τῆς παιδείας πλῆγμα, καὶ τοῦτο παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας συστάσεις τοῦ Συμβουλίου ἵνα γένηται αὔξησις τῆς κυβερνητ. χορηγίας. Δύναται ἀντοῦτις ἡ Κυβέρνησις ν' ἀποδώσῃ μεγαλείτερον ποσὸν τῶν 70 λ. ἂν καταργήσῃ τὴν περιττὴν ὅλως θέσιν τοῦ ἀρχιεπόπτου καὶ τὴν μισθοδοσίαν του διαθέτῃ κατ' ἔτος ὑπὲρ τῆς παιδείας τοῦ τόπου. Συνιστᾷ καί τινα χορηγίαν πρὸς διδασκαλίαν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ἐν τῷ Γυμνασίῳ. Χαρακτηρίζει ὡς σκανδαλῶδη τὴν ἄνισον κατανομὴν τῆς χορηγίας μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν, καὶ μετά τινας διαμαρτυρίας ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπεχείρησε νὰ δικαιολογηθῇ. Οὐδέποτε ἐζητήσαμεν νὰ ἐλαττωθῇ ἡ χορηγία πρὸς τὰ μωαμεθανικὰ ἀλλὰ νὰ αὐξηθῇ ἡ πρὸς τὰ ἡμέτερα κατὰ λόγον τῆς ὑπεροχῆς τοῦ πληθυσμοῦ ἡμῶν.

Τελευτῶν δηλοῖ κατὰ τρόπον ἐπισημότατον ὅτι ὁ λαὸς ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως περίσσοτέραν ἀμεροληψίαν καὶ δικαιοσύνην ὡς πρὸς ἑκατέραν τῶν δύο φυλῶν ἐν τῇ νήσῳ.

Ὁ ΣΙΕΦΚΕΤ ἐφ. λέγει ὅτι ἡ χορηγία εἰς τὰ Ὀθωμ. Σχολεῖα ἀπορρέει ἐκ τῆς Συμβάσεως, δὲν συμφωνεῖ δὲ εἰς τὴν δι' ἐλαττώσεως θέσεων καὶ μισθῶν οἰκονομίαν, συμφωνεῖ ὅπως ἡ ἐκπαίδευσις γένηται ὑποχρεωτικὴ καὶ τὴν δαπάνην ὁλόκληρον νὰ ἀναλάβῃ ὁ προϋπολογισμός.

Ὁ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει ὅτι τὸ ἐντ. ὀθωμ. μέλος δὲν ἠδυνήθη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνωτέραν ἐπὶ χορήγησιν εἰς τὰ ὀθωμ Σχολεῖα ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ δικαιολογηθῇ ἤτις ἐντούτοις σιωπᾷ.

Ὁ κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ θεωρεῖ μέγα ἀδίκημα τὸ ἄνισον καὶ δυσανάλογον τῆς χορηγίας μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν. Τὸ Συμβούλιον ὅπερ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ πρῶτος Ἀρμοστὴς ὅτι θὰ κυβερνήσῃ τὴν Νῆσον ἐν ἰσοπολιτείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ ἄνευ διακρίσεως φυλῆς παρεβιάσθη, καὶ μετὰ τὰς ἐντόνους ἀλλὰ καὶ ἀγόνους διαμαρτυρίας οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ λαοῦ ὀφείλουσι νὰ θέσωσι τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἵνα σκεφθῇ πῶς νὰ καταστήσῃ σεβαστὰ τὰ δικαιά του, ἅτινα πειρῶνται νὰ καταπατήσωσι τρεῖς ὀθωμ. ἀντιπρόσωποι τῆς μεγάλης μειονότητος ἐν τῷ τόπῳ, μετὰ τῶν ἐπισήμων μελῶν. Τὴν κάθοδον ἐμπειρογνώμονος πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς παιδείας ἀποδέχεται ἀλλ' ἐκ τῶν χωρῶν ἐκείνων ὅπου ἡ δημοτ. παίδευσις ἀνῆλθεν εἰς πολὺ ὑψηλὸν βαθμόν· ἐν Ἑλβετίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ, ἐν Δανίᾳ, ἵνα πρακτικοποιηθῇ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν ποιδεία.

Ὁ κ. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ λέγει ἐπὶ πενταετίαν ὁλόκληρον ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παιδευτικῆς χορηγίας ὡς ἀποτέλεσμα δὲ ἔχομεν τὴν αὔξησιν αὐτῆς κατὰ 1000 λίρας μόνον καὶ τὸν διορισμὸν ἕλληνος Ἐπόπτου, ἐνῷ ἡ ἄλλη κατάστασις παραμένει οἰκτρά, διότι πλεῖστα χωρία στεροῦνται σχολ. κτιρίων καὶ τῶν ἄλλων εἶνε ἀκατάλληλα, οἱ διδάσκαλοι ἀμείβονται γλίσχρως, ἐντούτοις τὸ καύχημα καὶ τὸ ὑψηλὸν γνώρισμα πάσης πεπολιτισμένης κυβερνήσεως εἶνε ἡ παρεχομένη πνευματικὴ τροφὴ εἰς τοὺς ὑπηκόους, καὶ πρὸς τὴν παιδείαν ἐν Κύπρῳ ἡ Κυβέρνησις παραμένει ἀδιάφορος καὶ ἀστοργος.

Ὁ λαὸς οὐδέποτε θὰ συγκατανεύσῃ νὰ θέσῃ τὴν παιδείαν του ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν πρέπει νὰ συνθέσῃ τὴν δικαίαν ταύτην ἀξίωσιν τῆς χώρας πρὸς τὴν κυβερν. χορηγίαν· Ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις καὶ οἰκονομικῶς νὰ ἐνισχύσῃ τὴν παιδείαν καὶ εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν αὐτῆς νὰ συντελέσῃ, νὰ ἐξασφαλίσῃ δὲ σύνταξιν ὑπὲρ τῶν διδασκάλων.

Ἐνῷ διὰ τὴν Ἀστυνομίαν δαπανῶνται 35,380 λ. καὶ διὰ τὰς φυλακὰς 7,668 λ., διὰ τὴν παιδείαν ἀνέρχεται ἡ χορηγία εἰς 8,468 λ. καὶ διὰ τὸ Γεωργ. Τμῆμα μόνον 4,261 λ. Ἐντούτοις ὅσον αὐξάνεται τὸ κονδύλιον τῆς Παιδείας τοσοῦτον θὰ ἐλαττῶται τὸ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν φυλακῶν.

Πρέπει ν' αὐξηθῇ τὸ κονδύλιον τῆς Παιδείας ἄλλως ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ σκεφθῇ, ἀφοῦ πληρώνει 270 χιλ. λίρας καὶ λαμβάνει μόνον 8 χιλ. λ. διὰ τὴν παιδείαν του, ἂν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ καταβάλλῃ τοὺς φόρους του.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΡΙΤΗΣ
3)16 Μαΐου 1911.

Ὁ κ. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ καταθέτει ἀναφορὰν δημοδιδασκάλων τῆς περιοχῆς Κοκκινοχωρίων αἰτούντων αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, μονιμοποίησιν τῆς θέσεως καὶ ἐξασφάλισιν καλλιτέρου μέλλοντος.

Ὁ κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ τοῦ χωρίου Φοινίου περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δικαιώματος βοσκῆς.

Ὁ κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ τῶν κατοίκων Ἀγ. Ἰωάννου, Ἀγ. Θεοδώρου καὶ Ἀγροῦ πρὸς παροχὴν θείου διὰ τὴν θείωσιν τῶν ἀμπέλων αὐτῶν.

Ὁ κ. ΔΙΚ. τοῦ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ καταθέτει νομοσχέδιον τροποποιητικὸν τοῦ περὶ ἁλατος νόμου τοῦ 1889 καὶ τοῦ περὶ ἐμμέσων τελων. δασμῶν τοῦ 1889.

Ὁ κ. ΛΟΪΖΟΥ ὑποβάλλει ἐπερώτησιν εἰς ἣν ἀπαντᾷ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ὡς ἑξῆς:

1) Αἱ κατοικίαι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σιδηροδράμου, τοῦ Λογιστοῦ αὐτοῦ, καὶ τῶν κ.κ. Higgins καὶ Glover ἐπτίσθησαν δαπάναις τοῦ Ταμείου ἀλλὰ τὸν Κυπρ. Κυβερν. Σιδηρόδρομον.

2) Διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Διευθυντοῦ £901 17.4, διὰ τὴν τοῦ Λογιστοῦ £525.0.0, διὰ τὴν τοῦ κ. Higgins £375 3.7 καὶ διὰ τὴν τοῦ κ. Glover £241.17.7.

3) Οὐδὲν ἐνοίκιον καταβάλλουσιν οἱ ἐν λόγῳ ὑπάλληλοι, διότι τοιοῦτον εἶνε τὸ συμβόλαιον τοῦ διορισμοῦ των

4) Τὰ ποσὰ ταῦτα ἐδαπανήθησαν ἐπὶ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν καὶ οἱ διορισμοὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Συνέχεια Τμήματος Παιδείας

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ λέγει ὅτι ἡ σχολικὴ ἐπιχορήγησις ηὐξήθη εἰς 3,000 τῷ 1906 καὶ εἰς 6,000 λ. τῷ 1910, κατὰ τὴν ἐντολὴν δὲ τοῦ ὑπουργοῦ θ' αὐξηθῇ αὕτη ἐὰν συναινέσῃ ὁ τόπος νὰ κατέλθῃ ἐμπειρογνώμων, καὶ δὲν βλέπει τὸν λόγον ν' ἀποκλεισθῇ ἄγγλος τοιοῦτος καὶ διατί νὰ νομίζηται ὁ ἄγγλος ἀνθελληνικός.

Ὁ κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ λέγει ὅτι παρεξηγήθησαν τὰ λεχθέντα, διότι ἠνόουν νὰ κατέλθῃ εἰς Κύπρον ἐμπειρογνώμων ἐκεῖθεν, ὅπου ἡ δημοτικὴ παίδευσις ἀνήχθη εἰς βαθμὸν τελειότητος οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δὲ διῆλθε τοῦ νοῦ τινος ἄλλη σκέψις δυσμενής. Ἐπιμένει ὅτι ὁ πραγματογνώμων πρέπει νὰ προέλθῃ ἐξ Ἑλβετίας ἢ Δανίας.

Ὁ ΣΙΕΦΚΕΤ ἐφ. πέποιθεν ὅτι ὁ ἐξ Ἀγγλίας πραγματογνώμων θὰ γνωρίζῃ τὰ μουσουλμανικὰ αἰσθήματα καὶ φρονήματα καὶ διὰ τοῦτο τὰ μουσουλμανικὰ μέλη προτιμῶσιν Ἄγγλον.

Ὁ κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ λέγει ὅτι τὰ σχολικὰ τέλη εἶνε ὑπόλογα δι' ὅλα τάλλα παράπονα περὶ τῆς παιδείας καὶ διὰ τὴν μεγάλην δυσαναλογίαν τῆς κατανομῆς αὐτῶν μεταξὺ ἑνὸς μικροῦ καὶ ἑνὸς μεγαλειτέρου χωρίου, διότι ἑκάτερον τούτων ὀφείλει νὰ πληρώσῃ 30 λ. δι' ἕνα διδάσκαλον καὶ διὰ τὰς ἐξευτελεστικὰς συμφωνίας τῶν χωρίων καὶ τῶν διδασκάλων ἵνα εὕρωσι τὸν ἐφθηνότερον διδάσκαλον. Τὴν πληρωμὴν τῆς παιδευτικῆς δαπάνης ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ εὑρίσκει δικαιοτάτην, διὰ' ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν ὁ προϋπολογισμὸς δὲν δύναται, διότι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι σπουδαῖαι ἀνάγκαι χρήζουσαι τῆς ἀντιλήψεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, προτείνει ἵνα ἡ δαπάνη διὰ τὴν παιδείαν ὑπολογισθῇ εἰς 26 χιλ. λ. καὶ ἐξ ἡμισείας νὰ πληρώνηται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν κοινοτήτων. Ἐπαναλαμβάνει τὴν πρότασίν του περὶ συστάσεως ἐκπαιδευτικοῦ ταμείου διὰ τῆς προσθέτου φορολογίας 1 % ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ 2 % ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἐξ ὧν θὰ προέλθῃ ποσὸν 13 χιλ. λ. καὶ τὸ ποσὸν νὰ κατανέμηται μεταξὺ τῶν

δότη ἡ κατάλληλος στιγμὴ ἵνα τιμωρηθῇς ἵνα σοῦ χώσωμεν εἰς τὴν μύτη σου τὸν Πειραιᾶ καὶ σοῦ σπάσωμεν εἰς τὸ κεφάλι σου τὰς Ἀθήνας.

«Ἐπέστη ἡ κατάλληλος στιγμὴ ἵνα σπάσωμεν τὴν κεφαλὴν ἑνὸς ἔθνους διωπρέποντος, ὅπως οὐ, εἰς τὰς χαμερπείας, τὰ ρεζιλίκια, τὰ κακουργήματα, τὰς προδοσίας, ἀτιμίας, κλοπὰς καὶ ληστείας.

«Εἶνε πλέον καιρὸς νὰ σοῦ σπάσωμεν τὰ βρωμερὰ σπλάγχνα σου καὶ τὰ ρίψωμεν βορὰν εἰς τοὺς σκύλλους.

«Ὁ πρώην ἀρχισυμμορίτης Βενιζέλος λησμονεῖ ἀρά γε ὅτι τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος εἶνε πλῆρες κινδύνων; Πῶς τολμᾷ νὰ αὐθαδιάζῃ πρὸς τὴν Τουρκίαν; Πῶς λησμονεῖ τὸν σλαβικὸν κίνδυνον;

«Κατ' αὐτὰς καὶ αἱ ἐν Κων) πόλει ἀκδιδόμεναι πατσαβουῖζες συμβαδίζουν μὲ τὰς ἐν Ἀθήναις.

«Ἀποροῦμεν τί νὰ εἴπωμεν διὰ τοὺς συντάκτας τῆς βρωμερωτέρας ἐξ αὐτῶν τῆς «Προόδου» Κων)πόλεως.

«Δὲν δυνάμεθα νὰ συγκρατήσωμεν ἐκστεύς καὶ νὰ μὴ πτύσωμεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν καὶ τοῦ ἔθνους των.

«Εἶνε κακούργημα νὰ ἀνεχώμεθα αὐτοὺς ἐντὸς τῆς χώρας μας. Ὀφείλομεν νὰ τοὺς ἐξώσωμεν.

«Ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν ἓν μάθημα εἰς τὸ ληστρικὸν αὐτὸ ἔθνος. Πρέπει νὰ πατσχθοῦν οἱ...μπαστάρδοι αὐτοί».

Τὰ ἐξωφρενικὰ μὲν ταῦτα τοῦ νεοτουρκικοῦ φύλλου ἀναμιμνήσκουσι τὸ γραφικὸν ρῆμα «*Μαραίνει Κύριος λαὸν ὃν βούλεται ἀπολέσαι*» ἀλλὰ καὶ τὴν Κυπριακὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς Κυπρίους νομοθέτας ὑπομιμνήσκει ὅτι τὰ τουρκικὰ φύλλα ἀτιμωρητεὶ δύνανται νὰ ὑβρίζωσι τὸν χριστιανικὸν κόσμον καὶ τὸν πολιτισμὸν ἀγρίως, ἐνῷ ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν ἐὰν ἐδημοσιεύετο ἡ Τουρκικὴ ἱστορία ἢ αἱματηρὰ ἐν Τουρκίᾳ γεγονότα καὶ ἐχαρακτηρίζοντο ταῦτα κατὰ δίκαιον ἱστορικὸν καὶ χρονογραφικὸν τὸ Τυπογραφεῖον ἐν ᾧ θὰ ἐξετυποῦτο τοιοῦτο δημοσίευμα θὰ κατεδιώκετο ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς καὶ θὰ κατεδικάζετο ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου δικαστοῦ εἰς πρόστιμον βαρύτατον καὶ ἄρσιν τῆς ἀδείας.

Τοιαύτη ποινικὴ διάταξις οὐδέποτε ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐφαρμοσθεῖσα οὐδέποτε νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, ὡς ἀντικειμένη τίλεον εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως ὡς νοεῖ ταύκην ὁ πεπολιτισμένος χριστιανικὸς καὶ ἐλεύθερος κόσμος.

ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΜΩΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος Α. ἀπαντῶν εἰς τηλεγραφικὰ συγχαρητήρια τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου ἐτηλεγράφησε τὰ ἑξῆς:

Γυμνασιάρχην Φυλακτὸν

Λευκωσίαν.

Εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ καρδίας ὑμᾶς καὶ Παγκυπριοβὶ Γυμνάσιον. Ἐξόχως πραγματοποιοῦμεν σύνδεσιν σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γ. Συλλόγου «Τὰ Ὀλύμπια» ἀπευθύνει πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 25 Ἀπριλίου 1911.

Κύριοι,

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γυμν. Συλλόγου Θεωρεῖ καθῆκον αὐτῆς νὰ ἐκφράσῃ τῇ Ὑμετέρᾳ τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου αἰωνίμνημονεύς εὐχαριστίας διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ ὑμετέρου Γυμνασίου εἰς τὰ Γ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ διὰ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Κ. Νικολαΐδην ὁμάδος, ἧς οἱ ἀσκήσεις προϋκάλεσαν γενικὴν καὶ ὁμόφωνον ἐκτίμησιν καὶ ἧς συνέβαλεν εἰς σημαντὸν εἰς τὴν λαμπρότητα τῶν ἀγώνων, καταδείξασαν συγχρόνως τὸν πρὸς τὴν Γυμνασιακὴν ἀκμὴν ἀναπτυσσόμενον ζῆλον τοῦ ὑμετέρου Γυμνασίου.

Εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἡμετέρας εἰλικρινοῦς ἐκτιμήσεως, παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῆτε μετὰ τοῦ παρόντος ἔγγράφου καὶ τὸ ἐπισυναλλόμενον ἀναμνηστικὸν ἀστάλλιον.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Δ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. ΚΛ. ΛΑΝΙΤΗΣ.

ΑΣΤΟΧΟΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ

Ἐὰν ὑποπτεύομεν ὅτι τόσον ἀστόχως θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἡ ἀξιότ. Ἐπιτροπεία τοῦ Γυμναστ. Συλλόγου τῶν «Ὀλυμπίων» εἰς τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν, δὲν θὰ ἐποιούμεθα ταύτας, διότι διὰ τούτων ἐσκοποῦμεν κυρίως ὅπως πράσσωμεν εἰς αὐτὴν εὐκαιρίαν ἵνα ἄρῃ αἰτιάσεις αἵτινες ἀπὸ στόματος εἰς στόμα φερόμεναι ἐξογκοῦνται καὶ ὑποτιμῶσι τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τῶν ἀγώνων ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει.

Ἡ πρώτη δικαιολογία περὶ διατηρήσεως τῶν βαρῶν καὶ καταργήσεως τοῦ βάδην ἐνῷ ἀμφότερα τὰ γυμνάσματα ταῦτα ἔχουσι καταργηθῇ ἀπὸ τοῦ 1908, ὁμοιάζει πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρος ὑπερασπίσεως ἐν ᾗ ἀφιεντὰ κενὰ πρὸς ἀποπλάνησιν τῆς δικαιοσύνης ἐὰν δὲν συμπληρώσῃ ταῦτα ἡ ἀντεξέτασις.

Ἡμεῖς ἐγράψαμεν τάδε: «Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῶν Γυμναστ. Σωματείων κατηργήθησαν ἡ ἄρσις βαρῶν καὶ τὸ βάδην, καὶ ἐν Λεμεσῷ κατηργήθη μὲν τὸ τελευταῖον, διετηρήθη δὲ τὸ πρῶτον, καὶ συμπίπτει ἐν τούτῳ μὲν νὰ ἔχῃ ἀσφαλῆ νικητὴν ὁ Γ.Σ.Ο. ἐν ἐκείνῳ δὲ ὁ Γ.Σ.Π.»

Ἡ ἀξιότ. Ἐπιτροπεία ἀπαντᾷ:

«Ὁ ἐν Ἀθήναις Σύνδεσμος τῶν Ἑλληνικῶν Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστ. Σωματείων οὐδὲν ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν περὶ καταργήσεως τοῦ ἀγωνίσματος τῶν βαρῶν καὶ συνεπῶς οὐδένα λόγον εἴχομεν νὰ τὰ διαγράψωμεν τοῦ προγράμματος.»

Λοιπὸν ἀντεξετάζομεν:

«Ἀνεκοινώθη ὑμῖν ἡ κατάργησις τοῦ βάδην καὶ μόνου τοῦ βάδην;»

Ἡ ἀξιότ. Ἐπιτροπεία νομίζει ὅτι δικαιολογεῖται προβάλλουσα ὅτι ὁ στίβος ἦτο ὁ αὐτὸς ἐφ' οὗ ἐγίνοντο καὶ προηγουμένως τὰ Παγκύπρια, ἀποφεύγουσα νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶνε οὗτος κυρτός, καὶ μετά τινος νευρικότητος λέγει ὅτι εἰς τοὺς ἀθλητὰς Λευκωσίας ἔλαχεν ἀκριβῶς τὸ μέρος ὅπου ὁ στίβος ἦτο ἀπολύτως ἐπίπεδος, ὡσεὶ προύκειτο περὶ τοπικῆς διακρίσεως τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν. Ὁ στίβος ἦτο κυρτός, καὶ ὡς τοιοῦτος ὅλως ἀπρόσφορος εἰς δρόμους καὶ μάλιστα ταχύτητος, ἡ ἐπιμονὴ δὲ νὰ διατηρῆται τοιοῦτος στίβος καὶ μετ' ἐπανειλημμένας παρατηρήσεις εἶνε ἀδικαιολόγητος.

Ἐξαίσιοι εἶνε οἱ συλλογισμοὶ τῆς ὅης ἀπαντήσεως τῆς ἀξιοτ. Ἐπιτροπείας. «Ὁ κ. Θωμαΐδης ἠμπόδισε νὰ τεθῇ σημεῖον εἰς οἱανδήποτε μέρος τῆς φθορᾶς τοῦ ἅλματος εἰς ὕψος καὶ φρονεῖ ὅτι ἀφοῦ ὁ Κανονισμὸς δὲν ἐπιτρέπει τὴν τοποθέτησιν σημείου πρὸς διάκρισιν τοῦ ζυγοῦ, πολλῷ περισσότερον δὲν ἐπιτρέπει τὴν τοποθέτησιν σημείου πρὸς διάκρισιν τῆς ἀφετηρίας, ἡ δὲ σιωπὴ τοῦ Κανονισμοῦ πρὸς διαχάραξιν σημείου ἀφετηρίας ἢ σκάματος διὰ τὸ ἅλμα ὕψους, ἐνῷ διὰ τὰ ἄλλα ἅλματα γίνεται εὐρύτατος λόγος, προφανῶς ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὁρισθῇ ἀφετηρία.»

Ἤτοι: «ῥάβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα βρέχει..»

Ὁ κ. Θωμαΐδης δύναται νὰ ἔχῃ τὰς ἰδέας του, ὅσον παράδοξοι καὶ ἂν εἶνε, ὀφείλει ὅμως νὰ κρατῇ τῶν νεύρων του καὶ νὰ μὴ ἐκμαίνηται πρὸ τῆς θέας ἑνὸς ἀθῴου καὶ ξηροῦ ῥόδου, ἀφοῦ ὁ ἀνταγωνιστής κ. Γ. Ζήνων λίαν ἱπποτικῶς ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεμίαν εἶχεν ἔνστασιν.

Ἡ ἀξιότ. Ἐπιτροπεία ὅμως υἱοθετοῦσα παράδοξους γνώμας περιπίπτει εἰς παίσματα λογικά. Οἱ κανονισμοὶ ἀπαγορεύοντες τὴν χρῆσιν σημείων πρὸς διάκρισιν τοῦ ζυγοῦ ἔδει νὰ ἀπαγορεύωσι τοῦτο καὶ διὰ τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὸ σημεῖον ὠθήσεως, παρασιωπῶντες δὲ ταῦτα ἐπιτρέπουσιν ἐλευθέραν τὴν ἐκλογὴν τούτων εἰς τὸν ἀγωνιστὴν, καὶ ὁ ἀγωνιστὴς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τὸ σημεῖον τῆς ἀφετηρίας καὶ τῆς ὠθήσεως. Διὰ τοῦτο οἱ ἅλται καὶ πλαγίως καὶ ἐγκαρσίως ἄλλονται καὶ τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὸ σημεῖον ὠθήσεως κατὰ βούλησιν ἔχουσιν.

Ἐξίσου ἀτυχὴς εἶνε ἡ δικαιολογία τῆς πιραλείψεως ἀσυνομικῶν συνοδῶν τῶν Μαραθονοδρόμων, πρὸς πρόληψιν κωλυμάτων. Ἡ ἀξιότ. Ἐπιτροπεία ἀπαντᾷ ὅτι «οἱ ἀστυφύλακες ὅπου ἦτο συγκέντρωσις συνεκράτουν τὸ πλῆθος.»

Τοῦτο ἦτο βεβαίως ἐξωθι τοῦ Σταδίου οὐχὶ ὅμως καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν τριῶν μιλλίων ὅπου οἱ δρομεῖς εἶχον ἀφεθῇ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀδιακρίτων. Ἐὰν ὁ κ. Ἀλυτάρχης ἀνελάμβανεν ὅλην τὴν εὐθύνην θὰ εἶχε νὰ ἀπαντήσῃ εἰς πολλὰ ἐρωτήματα.

Ἡ ἀξιότ. Ἐπιτροπεία ἐλησμόνησε φαίνεται ὅτι αἱ παραχωρήσεις ἐγένοντο ἀμοιβαῖαι, οὐδὲ διεφιλονικήσαμεν τὴν πλήρη ἀγαθὴν πίστιν αὐτῆς, ὠφειλεν ὅμως ν' ἀναγνωρίσῃ μετὰ παρρησίας τὰ γενόμενα σφάλματα, νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τοὺς μετασχόντας τῶν ἀγώνων καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι πᾶσα θὰ καταβληθῇ προσπάθεια ἐν τῷ μέλλοντι ὅπως προληφθῇ πᾶσα παράλειψις καὶ ἀβλεψία.

Πειρωμένη νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα καὶ τοῦτο διὰ δικολαβικῶν ὑπεκφυγῶν οὐδόλως ἐνισχύει τὴν ὀφειλομένην πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην.

Ἡ τιμὴ καὶ αἱ παραδόσεις τῆς πόλεως Λεμεσοῦ παραμένουσιν ἄθικτοι καὶ ἀνεπισκίαστοι, οὐδὲ διενοήθη τις ἄλλως.

Ἡ πόλις ἐκπροσωπουμένη ὑπὸ τῶν παμπληθῶν θεατῶν κατεχειροκρότησε καὶ ἀνευφήμησεν ἐγκαρδίως ἅπαντας τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ πρὸς πάντας ἐξεδήλωσε ζωηρὰν συμπάθειαν καὶ φιλοφρονεστάτην συμπεριφοράν, κακῶς δὲ μόνον ἀντιπροσώπευσαν αὐτὴν ἔνιοι ἐν τῷ σταδίῳ ἕνεκα παρανοήσεως τῆς ὅλης σημασίας τῶν ἀγώνων καὶ τῆς νευρικότητος αὐτῶν.

Τῇ φίλῃ συντάξει τῆς «Σάλπιγγος» παρατηροῦμεν ὅτι δὲν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ ἀναγνώσῃ τὰς πρώτας γραμμὰς «Τῶν ἀναγκαίων παρατηρήσεών» μας αἵτινες εἶνε αἱ ἑξῆς:

«Πρὸς τὴν προοδευτικὴν, φιλόμουσον καὶ φιλόπολιν κοινωνίαν τῆς Λεμεσοῦ τὸ Παγκύπριον Κοινὸν δφείλει χάριτας καὶ ἀπονέμει τὴν ὀφειλομένην τιμὴν ἐπὶ ταῖς παρασκευασθείσαις ἐν τῇ ἐξαιρέτῳ πόλει ἐθνικαῖς πανηγύρεσι καὶ διὰ τὴν φιλόφρονα καὶ ἀδελφικὴν δεξίωσιν τῶν ἐπισκεπτῶν».

Τὴν δημοσίευσιν τῶν παρατηρήσεων ἐθεωρήσαμεν προτιμοτέραν τῆς παρασιωπήσεως, ἐξ ἧς παρείχετο τροφὴ εἰς διαδόσεις ἐξωγκωμένας, λυπούμεθα δὲ ὅτι ἡ δικαιολογία τῆς ἀξιοτίμου Ἐπιτροπείας τῶν «Ὀλυμπίων» δὲν ἐγένετο ὡς ὤφειλε, πεπαρρησιασμένη καὶ εὐθεῖα.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος μετὰ τῶν Πανοσιολογ. Ἡγουμένων τῶν Ἱ. Μονῶν Κύκκου, Μαχαιρᾶ, Ἁγ. Νεοφύτου, Τρωοδιτίσσης καὶ Χρυσορογιατίσσης καὶ τῶν κ.κ. βουλευτῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προσχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου νόμου Ἐπιτροπῆς συνεκρότησε τῇ π. Δευτέρᾳ εὐρυτέραν συνέλευσιν διαφωτιστικὴν καὶ κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν τινὰ τῶν μελῶν διετύπωσαν τὰς γνώμας αὐτῶν ἐν τῇ κατ' ἄρθρον συζητήσει ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου.

Ἡ Συνέλευσις αὕτη συνῆλθε καὶ τῇ ἑσπέρᾳ τῆς π. Πέμπτης συνεχίσασα τὴν συζήτησιν καὶ διατύπωσιν τῶν μελῶν αὐτῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς μελέτης ταύτης ἡ συνέλευσις θὰ παραπέμψῃ τὸ σχέδιον μετὰ τῶν διατυπωθεισῶν γνωμῶν ἑκάστου τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ ἵνα κανονίσῃ τοῦτο τὴν ψῆφόν του κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς πρὸς τὰς σκέψεις τῶν ὑποψηφίων ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστ. ζητήματος.

Ἡ ἀρχὴ τῆς εὐρείας συζητήσεως καὶ μελέτης τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἐπιδοκιμασία αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἐντολοδόχων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ εἶνε ὀρθὴ ἐφάσον δὲν ἀπειλεῖ αὕτη νὰ παραπέμψῃ τὸ σπουδαιότατον ζήτημα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καλλένδας, παρατεινομένης οὕτω τῆς παρούσης καταστάσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ.

Ἀπεφύγομεν νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην μέχρι τοῦδε ἵνα ἡ πρόοδος πρὸς τὴν λύσιν γένηται ἀπρίσπαστος, ἀλλ' ἀφοῦ ἀπεφασίσθη ἡ παραπομπὴ τοῦ ζητήματος εἰς τὴν κοινὴν κρίσιν καὶ ἡ λύσις αὐτοῦ συνεδέθη μετὰ τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τῶν ὑποψηφίων, νομίζομεν ὅτι ὑπάρχει ἄλλη ὁδὸς μᾶλλον συνάδουσα πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ κοινοτικὰ καθεστῶτα παρ' ἡμῖν.

Νὰ διαταχθῇ ἡ ἐκλογὴ 60 ἀντιπροσώπων, ὡς ἐγένετο διὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν ἐκλογὴν, καὶ τῆς συνελεύσεως νὰ μετάσχωσι καὶ οἱ κ. κ. βουλευταὶ, καὶ ἐν ταύτῃ νὰ συζητηθῇ καὶ ἐπιψηφισθῇ ὁ Καταστατικὸς χάρτης καὶ ἀποφασισθῇ ὁ τρόπος δι' οὗ θὰ ἐδίδετο εἰς αὐτὸν κῦρος νομικόν.

Οὕτω θὰ ἐξεπροσωπεῖτο ἐν τῇ συνελεύσει ἡ γνώμη παντὸς τοῦ λαοῦ κατὰ πόλεις καὶ χωρία καὶ ἡ διεξαγωγὴ καθόλου ἐπὶ Ἐκκλησιαστικοῦ θεσμοῦ ἀπ' αἰώνων καθιερωμένου παρὰ τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ. Γραμμάτια τετράδραχμα καὶ μονόδραγμα τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων διὰ τὴν τρίτην κλήρωσιν ἐφθασαν καὶ πωλοῦται παρὰ τῷ κ. Γ. ΦΥΣΕΝΤΖΙΔΗ.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Γενικὴν ἀποδοκιμασίαν καὶ ἀγανάκτησιν προὐκάλεσεν ἡ διάλεξις τοῦ παρεπιδημοῦντος χάριν τῶν συμφερόντων τῆς ἐφημερίδος του κ. Β. Γαβριηλίδου ἐν τῇ «Ἐμπορικῇ Λέσχῃ» τῇ π. Τετάρτῃ διά τε τὴν ἀσυναρτησίαν τοῦ λόγου καὶ τὴν ἀταξίαν καὶ τὸ ἀσύστατον τῶν ἰδεῶν, τὸ χθαμαλὸν καὶ ταπεινὸν ἔδαφος τῶν συναισθημάτων καὶ σκέψεων αὐτοῦ, καὶ τὴν ὑπηχοῦσαν μοχθηρίαν καὶ μνησικακίαν κατὰ τῆς ἐλευθέρας ἡμῶν πατρίδος.

Ἡ «Ἀκρόπολις» μεσουρανήσασα ποτε προσέδωκεν εἰς τὸν ἱδρυτὴν αὐτῆς αἴγλην πολλῷ ἀνωτέραν τῆς πραγματικῆς ἀξίας του καὶ οἱ ἀγνοήσαντες τὸν ἄνθρωπον ὡς τε ἰδιώτην καὶ ὡς δημοσιογράφον ὑπέλαβον αὐτὸν ἄλλον ἢ οἷος εἶνε πράγματι.

Ἡ «Ἀκρόπολις» ἔξέπεσε δικαίως καὶ ἐκπίπτει ραγδαίως παρὰ τῇ κοινῇ συνειδήσει ἐν Ἑλλάδι καὶ μετὰ τῆς καταπτώσεως ταύτης ἀμαυροῦνται καὶ τοῦ διευθυντοῦ αἱ ἰδέαι καὶ τὰ αἰσθήματα πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἡμῶν πατρίδα.

Ἔξωθεν προελθών, ἄδηλον ἐκ τίνων δόδων τῆς Σταμπούλ, τὴν Ἑλλάδα ἐξελέξατο ὡς στάδιον χρηματισμοῦ καὶ τούτου ἀποτυγχάνοντος ἤδη, ἡ Ἑλλὰς δι' αὐτὸν δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως. Περιτρέχει τώρα τὸν ἀλύτρωτον καὶ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμὸν πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν καὶ ὅταν ἀποτύχῃ, οὔτε ὁ Ἑλληνισμὸς οὔτος θὰ ὑπάρχῃ δι' αὐτόν. Ὁ κόσμος ἐντοῦτοις εἶνε εὐρύτατος ἐτράφη ἐπὶ πολὺ ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ ἄς ζητήσῃ ἄρτον καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

ΔΩΡΕΑ £500 ΕΙΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΝ

Ὁ φιλόμουσος συμπολίτης ἡμῶν κ. Δημοσθ. Σεβέρης, δικηγόρος καὶ διευθυντὴς τοῦ πατρικοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου ἐν Κυρηνείᾳ γενναιοτάτην προσήνεγκε δωρεὰν εἰς τὴν πόλιν ταύτην λίρας Ἀγγλικὰς 500 πρὸς ἀνέγερσιν Δημοτ. Σχολῆς τῶν ἀρρένων φέρον μὲν εὐγνωμοσύνης τελῶν πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὴν Ἐπαρχίαν ἐν ᾗ ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν ἠδοκίμησε καὶ προήχθη ὁ πατρικός του ἐμπορικὸς οἶκος τὴν ἰδίαν δὲ φιλομουσίαν καὶ φιλογένειαν ἐκδηλῶν καὶ νέος ἔτι καθιστάμενος εὐεργέτης κοινότητος δεομένης τοιαύτης πατριωτικῆς ἀντιλήψεως.

Ὁ κ. Σεβέρης νεώτατος ἔτι καὶ πατὴρ τέκνων ἔχει εὐρὺ στάδιον εὐεργετικῆς δράσεως ὑπὲρ τοῦ Κοινοῦ, ὅπερ θὰ περιβάλλῃ αὐτὸν μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ λαμπρὸν παρέχει ἑαυτὸν παράδειγμα εἰς μίμησιν εὐγενῆ.

Τῶν διαδοχικῶν γενεῶν τὰ στεγαζόμενα τέκνα ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Κυρηνείας θὰ εὐλογῶσι τοῦ πατρικώτατα στεγάσαντος αὐτὰ τὸ ὄνομα καὶ αἱ εὐλογίαι των ἀπὸ τῶν ἀγνῶν χειλέων αὐτῶν θὰ γένωνται εὐπρόσδεκτοι παρὰ τῷ Θεῷ, ὅστις θὰ σκέπῃ καὶ προστατεύει τὸν εὐτυχῆ οἶκον τοῦ εὐεργέτου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1008 καὶ ἡμερομ. 10)12 Μαΐου τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύθησαν τὰς ἑπομένας πληροφορίας.

—Τὰ γενέθλια τῆς Α' Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Ε' θὰ πανηγυρισθῶσιν ἐν Κύπρῳ τῇ 3 Ἰουνίου ν. ἡ.

—Ὁ νόμος περὶ ἐγγραφῆς τῶν ἐμπορικῶν σημάτων ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 28)11 Μαΐου ἐ. ἔ.

—Ἡ Ἐγγραφὴ τῶν ἐμπορικῶν σημάτων θὰ γίνεται παρὰ τῷ Τελώνῃ Λάρνακος.

—Ἡ πόλις Κιτίου καὶ ἡ κώμη Κάθηκας ἐν Πάφῳ ἀπηλλάγησαν τῶν περιορισμῶν τοῦ νόμου περὶ μολυσματικῶν καὶ μιασματικῶν νόσων.

—Αἱ κῶμαι Τραχώνι Λεμεσοῦ, ἡ πόλις Λευκωσία, ἡ Μόρφου, Συριανοχώρι καὶ Γαλαρὴ ἐκηρύχθησαν μεμολυσμέναι ὑπὸ μολυσματικῆς καὶ μιασματικῆς νόσου.

—Ἡ κωμόπολις Δεριόνικον καὶ αἱ κῶμαι Ζόγκρασις, Γύψος τῆς ἐπαρχίας Ἀρμοχώστου ἐκηρύχθησαν ἐλεύθεραι ἐπιζωοτίας.

—Ἑλληνικὰ Δημοτ. Σχολεῖα ἀρρένων θὰ λειτουργήσωσι κατὰ τὸ Σχολ. ἔτος 1911—12 ἐν 334 καὶ θηλέων 62, μετὰ 375 διδασκάλων καὶ 108 διδασκαλισσῶν Μωαμεθανικὰ δὲ ἀρρένων 169 μετὰ 180 διδασκάλων καὶ 13 διδασκαλισσῶν.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ τιμητικαὶ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν θὰ γένωνται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κυβερνητικοῦ χημείου τῇ Τρίτῃ καὶ Τετάρτῃ τῆς 14)27 καὶ 15)28 προσεχοῦς Ἰουνίου καὶ ὥρᾳ 9 π. μ. ταπτικαὶ δὲ ἐν τῷ ἰατρείῳ 9 π. μ. τῇ Πέμπτῃ καὶ Παρασκευῇ τῆς 16)29 καὶ 17)30 προσεχοῦς Ἰουνίου

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τουρκικὴν θὰ γένωνται ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1)14 προσεχοῦς Ἰουνίου καὶ ὥρᾳ 9 π. μ.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ διὰ προσόντα πρὸς δημοσίαν ὑπηρεσίαν θὰ γένωνται τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ 20)8 καὶ 21)4 προσεχοῦς Ἰουνίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κυβερνητικοῦ Χημείου.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προσχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τῶν κ.κ. βουλευτῶν συνεκρότησεν τῇ π. Δευτέρᾳ συνέλευσιν εὐρυτέραν πρὸς μελέτην τοῦ ἐκπονηθέντος καὶ ἐκτυπωθέντος σχεδίου. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν ἡ Συνέλευσις ἐχαρακτήρισεν ἑαυτὴν ὡς διαφωτιστικὴν μόνον καὶ ἀπεφάσισεν ἵνα διατυπώσῃ ἕκαστον μέλος τὴν γνώμην αὐτοῦ, νὰ παραπεμφθῇ δὲ εἶτα τὸ ζήτημα εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Κοινοῦ ὡς γράφομεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ.

◆◆◆

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἱερούργησε τῇ π. Κυριακῇ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Ὁμολογητῶν τοῦ ὁμώνυμου προαστείου κηρύξας τὸν θεῖον λόγον.

◆◆◆

ΑΠΑΝΤΑ τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια ἐξέδραμον τῷ π. Σαββάτῳ εἰς τόπους χλοεροὺς εἰς προϋπάντησιν τοῦ Μαΐου ὅπου ὁ παιδικὸς κόσμος φαιδρὸς καὶ περιχαρὴς διεχύθη ἀνὰ τὴν ὑπαιθρον. Τὸ ἕτερον τῶν Γυμνασίων ἐξέδραμε τῇ π. Κυριακῇ εἰς Μόρφου ἀσπασίως γενόμενον δεκτόν.

◆◆◆

ΕΝ ΤΩι ΕΛΛΗΝ. ΚΕΝΤΡΩι ὁ Γραμματεὺς παρὰ τῷ Γεωρ. Τμήματι καὶ ἐπιμελητὴς τοῦ Κυπρ. Μουσείου κ. Ἱερ. Περιστιάνης διελέξατο περὶ τῶν ἐν τῇ θέσει «Ραντίδι» τῆς Πάφου ἐν ἀρχαίοις ἐρειπίοις εὑρεθεισῶν ἐπιγραφῶν ἐν Κυπριακῇ γραφῇ, καὶ πολλῶν τούτων τὸ περιεχόμενον ἠρμήνευσε, ἐξέθηκε δὲ ἰδίας γνώμας περὶ τῆς πιθανῆς προελεύσεως τῶν οἰκιστῶν καὶ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς ἀξίας μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὸν ὁμιλητὴν λεπτομερεοῦς ἐκθέσεως καὶ φιλομαθείας.

◆◆◆

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ. Διὰ τοῦ συμβατικοῦ ἀνεχώρησεν ὁ ἔντ. Ἐφέτης κ. Α. Βέρτραμ μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του εἰς Κεϋλάνην ὅπου προήχθη εἰς Γεν. Εἰσαγγελέα.

—Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁ κάλλιστος νέος κ. Θεόδ. Κ. Κωνσταντινίδης, μετέχων τέως τῆς Ἑταιρείας Χ. Σωκράτους καὶ Περδίου, ἵνα προμηθευθῇ διάφορα εἴδη νεωτερισμῶν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Καταστήματός του, ὅπερ ἄμα τῇ ἐπιστροφῇ του θ' ἀνοίξῃ ἀπέναντι τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἑταιρείας Σίγγερ.

◆◆◆

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Κυριακῇ η

Ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Έχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ διανεμηθὲν ἔντυπον τεύχος τοῦ σχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀναδημοσιεύομεν σιμὴν περίληψιν καὶ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα τὸ κοινὸν μέρη πρὸς γενικὴν πληροφορίαν καὶ μελέτην.

Ἀνωτάτη ἐν Κύπρῳ ἀρχὴ ἐκκλησιαστική εἶναι ἡ *Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου*, συγκροτουμένη ἐκ τῶν τῆς Νήσου Ἱεραρχῶν καὶ συνέρχεται ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πάσης Κύπρου τακτικῶς μιᾷ ἅπαξ τοῦ ἔτους, τὴν Δευτέραν τῆς τρίτης ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα. Ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἂν εἴτε ὁ Πρόεδρος μόνος κρίνῃ εὔλογον εἴτε δύο τῶν μελῶν ζητήσωσι παρ' αὐτοῦ διὰ γραπτοῦ ὑπόθεσιν νὰ συγκληθῇ.

Ἡ ἀρμοδιότης τῆς Συνόδου ἐκτείνεται ἐπὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῆς διατάσσονται ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων.

Ἡ Ἁγία Σύνοδος δικαιοῦται νὰ θέτῃ εἰς ἐφαρμογὴν, νὰ ἀναλαβῇ ἢ νὰ τροποποιῇ Κανονισμοὺς ἢ κανονιστικὰς διατάξεις σκοποῦσας τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησία περιλαμβάνει τέσσαρας Ἐπισκοπικὰς Περιφερείας ἐχούσας ἑκάστη ἴδιον Ἐπίσκοπον.

Παρ' ἕκαστον (Ἀρχιεπίσκοπον) ἢ Μητροπολίτην δύναται νὰ ὑπάρχῃ εἷς Βοηθὸς Ἐπίσκοπος, ὁσάκις τοῦτο ἀπαιτεῖται ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐπαρχίας. Οἱ βοηθοὶ οὗτοι Ἐπίσκοποι εἶνε κανονικὰ μέλη τῆς Ἁγίας Συνόδου ἢ ἐὰν τάξις προτεραιότητος αὐτῶν ἐρχομένων μετὰ τοὺς Ἐπισκόπους ἀκολουθεῖ τὴν τάξιν τῆς Ἐπισκοπῆς, εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

Δὲν ἐπιτρέπεται χηρεία τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου εἴτε τινὸς τῶν Μητροπολιτῶν νὰ παραταθῇ ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἐκλέξιμοι δὲ Ἀρχιερατείαν εἶνε κληρικοὶ ἱερωμένοι ἡλικίας οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 30 ἐτῶν, ἀδιάβλητοι τὰ ἤθη καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ ἐπὶ τούτοις πᾶσι κάτοχοι πτυχίου Ἑλλην. ἢ Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς (κατ' ἄλλην δὲ γνώμην καὶ Κύπριοι τὴν πατρίδα).

Διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου συνέρχεται ἐν Λευκωσίᾳ, ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἐθνοτικὴ Συνέλευσις ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Βοηθῶν Ἐπισκόπων, ἐκ τῶν Ἡγουμένων τῶν Μονῶν Κύκκου, Μαχαιρᾶ καὶ Ἁγ. Νεοφύτου, τῶν βαθμοφόρων κληρικῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς πόλεως Λευκωσίας καὶ 30 αἱρετῶν ἀντιπροσώπων, ἐξ ὧν 15 μὲν ἐκλέγει ἡ περιφέρεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀνὰ *πέντε* δὲ αἱ λοιπαὶ ἐπισκοπικαὶ περιφέρειαι (κατ' ἄλλην γνώμην: ***καὶ 60 αἱρετῶν ἀντιπροσώπων***)

Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἱερέων καὶ τῶν ὀρθοδόξων δημοτικῶν συμβούλων, ἐν οἷς οἱ μουκτάραι καὶ οἱ ἀζάδες τῶν χωρίων, κατ' ὃν τρόπον θέλει ὁριοθῇ δι' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου (κατ' ἄλλην γνώμην: ἐκλέγονται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.)

Ἡ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων Ἐγκύκλιος ἐκδίδεται ἐντὸς 21 ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς χηρείας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου τάσσεται δὲ προθεσμία διὰ τὴν ἐκλογὴν οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 30 ἡμερῶν.

Τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ἐν ἀπαρτίᾳ κηρυχθείσης ὀνομαζονται εἰς ἐπήκοον πάντων καὶ καταγράφονται ἀσοιδήποτε ἐκλέξιμοι διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθωρισμένων προσόντων οἱ Ἀρχιερατείαν ἐκλεξίμων.

Τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλεξίμων οὕτω καταρτισθέντος, ἐὰν μὲ συμφωνήσωσι πάντες ἐπὶ ἑνὸς προσώπου, ἡ ἐκλογὴ κηρύσσεται τελεσφόρος. Ἐὰν ὅμως εἴτε οἱ πλείονες τῶν Ἀρχιερέων εἴτε 10 ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Συνελεύσεως διαφωνήσωσι, τότε γίνεται μυστικὴ ψηφοφορία, ἑκάστου μέλους τῆς Συνελεύσεως ἐγγράφοντος ἐν ψηφοδελτίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων τρία ὀνόματα ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλεξίμων. Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων οἱ τρεῖς λαβόντες τὰς περισσοτέρας ψήφους ἀνακηρυσσονται ὡς ὑποψήφιοι διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον. Εὐθὺς κατέρχονται πάντες εἰς τὸν Ἱ. Ναόν καὶ μετὰ τὴν εἰθισμένην τελετὴν γίνεται ὑπὸ μόνων τῶν Ἀρχιερέων μυστικὴ ψηφοφορία διὰ ψηφοδελτίου. Ὁλαβὼν τὰς περισσοτέρας ψήφους τῶν συγκρατούντων τὴν Ἱ. Σύνοδον Ἀρχιερέων, εὐφημεῖται ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανουπόλεως καὶ πάσης Κύπρου. Ἐὰν οὐδεὶς τῶν τριῶν ὑποψηφίων συγκεντρώσῃ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν Ἀρχιερατικῶν ψήφων, ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ἡ ψηφοφορία μόνον ἐπὶ τῶν δύο πλειονοψηφησάντων κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ψηφοφορίαν, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἐν τῷ ναῷ ψηφοφορίαν ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἰσοψηφιάντων ἡ ψῆφος τοῦ Προεδρεύοντος (κατ' ἄλλην γνώμην: ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως κατὰ πλειονοψηφίαν ἀποφαινομένης)

Διὰ τὴν ἐκλογὴν Μητροπολιτῶν ἰσχύουσαι αἱ αὐταί. αἱ καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου διατάξεις μετὰ τῶν ἀκολούθων διαφορῶν α') ὅσα ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐνεργεῖ ὁ πρῶτος τῇ τάξει Μητροπολίτης ἐν τῇ ἐκλογῇ Μητροπολίτου ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. β') Ἡ ἐκλογικὴ Συνέλευσις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἡγουμένων Κύκκου καὶ Μαχαιρᾶ, τῶν Ἡγουμένων τῶν τῷ Θρόνῳ ὑποκειμένων Μοναστηρίων, τῶν βαθμούχων κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως καὶ 15 αἱρετῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας (ἐπαναλαμβάνεται ἡ γνώμη περὶ ἀμέσου ἐκλογῆς κατὰ πλειονοψηφίαν τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ἐν ἀπαρτίᾳ συγκεκροτημένης).

Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν Ἐπισκόπων εἶνε καθωρισμένα ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων.

Τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν ἑκάστου Θρόνου ἀποτελοῦσιν ὁ Ἀρχιερεύς, ὁ Ἀρχιμανδρίτης ὁ Ἔξαρχος, ὁ Ἀρχιδιάκονος, δύο Διάκονοι, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Ψάλτης.

Ἕκαστος Ἐπίσκοπος ὀφείλει νὰ περιοδεύῃ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνὰ τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

Ἡ προσωπικὴ ἐτήσιος ἀντιμισθία τῶν Ἀρχιερέων εἶνε τοῦ μὲν Ἀρχιεπισκόπου..... ἑκάστου δὲ τῶν Μητροπολιτῶν..... καὶ ἑκάστου Βοηθοῦ Ἐπισκόπου..... Τὰ λοιπὰ ἔξοδα μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ, διατροφῆς, οἰκήσεως, περιοδείας, παραστάσεως, προσδιορίζονται ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ ἑκάστου Θρόνου.

Ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ ἀποδιωσαντος Ἐπισκόπου, τὰ μὲν διὰ τὴν χρῆσιν τῆς θείας λατρείας προωρισμένα ἀντικείμενα, ἱερὰ ἄμφια, σταυροί, εἰκόνες καὶ λοιπὰ ἀνήκουσι τῇ Ἐπισκοπῇ. Ἐκ δὲ τῆς λοιπῆς ἀτομικῆς αὐτοῦ περιουσίας κληρονομεῖ εἴτε ἀκίνητον τὰ μὲν ἐκ κληρονομιᾶς προερχόμενα ἢ ἀποδεδειγμένως πρὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ὑπ' αὐτοῦ κεκτημένα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους, ἐὰν οὗτοι ἀποδεκτέωσι τὴν τοιαύτην προσέλευσιν αὐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνήκουσι εἰς ἡμισεῖς εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ τὸν ἐπισκοπικὸν Θρόνον.

δ' Ἐνορίαι καὶ ἐφημερεῖαι.

Πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἀνακαίνισιν ἱεροῦ Ναοῦ οἰουδήποτε προορισμοῦ ἀπαιτεῖται ἄδεια γραπτὴ τοῦ Ἐπισκόπου εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται. Ἡ ἄδεια αὕτη δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἄνευ τῆς προσαγωγῆς κανονικοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδιογραφήματος.

Ἐκ χωρητικῆς ἢ κανονικῆς τοῦ Ἐπισκόπου ἄδειας πρὸς ἀνέγερσιν ἱεροῦ Ναοῦ δέον νὰ προεξαναλωθῇ πρότερον ἢ τε ἐπάνω τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἡ μετὰ τὴν οἰκοδομὴν συντήρησις αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὸ νόημα τῶν ὁ κτάξεων τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ ἀνέγερσις νέων ἐξωκλησιῶν ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς Νεκροταφείοις ἀπαγορεύεται. Λαμβάνεται ὅμως πρόνοια περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν ἐχόντων ἱστορικὴν ἢ τεχνικὴν ἀξίαν.

Ἱκάστη κώμη λογίζεται ἀποτελοῦσα μίαν Ἐνορίαν. Κῶμαι ὅμως πλέονες τῆς μιᾶς ἐγγὺς ἀλλήλων κείμεναι δύνανται δι' ἐκκλησιαστικῆς ἀποφάσεως νὰ ἀποτελέσωσιν ὡσαύτως μίαν ἐνορίαν. Ἐν ταῖς πόλεσι δὲ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξῃ αὐτοτελὴς ἐνορία ἐὰν μὴ ἀποτελῶνται ἐκ 200 τοὐλάχιστον οἰκογενειῶν.

Ἐν ἑκάστῃ Ἐνορίᾳ πόλεως θὰ ὑπάρχῃ εἷς ἐφημέριος ἱερεὺς ἐπὶ 200 οἰκογενειῶν ἐν ἑκάστῃ δὲ Ἐνορίᾳ χωρίου ἢ χωρίων θὰ ὑπάρχῃ εἷς ἐφημέριος ἱερεὺς μέχρι 150 οἰκογενειῶν δύο μέχρι 300 καὶ τρεῖς ἐὰν αἱ οἰκογένειαι εἶνε ἄνω τῶν 300. Διάκονοι ἐφημέριοι θὰ ὑπάρχωσιν εἷς δι' ἕκαστον Ναόν, ὅπου ἂν τὸ ἐνορ ᾶον ταμεῖον μετὰ τὴν νόμιμον μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημερίου ἱερέως ἐπαρκῇ καὶ εἰς συντήρησιν Διακόνου. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ θὰ κανονισθῇ διὰ Συνοδικῆς διατάξεως μονίμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Νήσῳ Ἐνοριῶν καὶ τῶν ἐφημερίων θὰ τροποποιῆται δ' ἑκάστοτε κατὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἐνοριτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν ἐφημερίων. Ἕως ὁ' ἂν ὑπάρχωσιν ὑπεράριθμοι ἱερεῖς ἢ Διάκονοι ἐν τοῖς Ἐνορίᾳ ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ἐν αὐτῇ νέου ἐφημερίου ἱερέως ἢ Διακόνου.

Ἐὰν ἔν τινι Ἐνορίᾳ ὑπάρχῃ εἷς μὲν Ναὸς πολλοὶ δ' ἐφημέριοι ἱερεῖς, τὰ ἱερατικὰ καθήκοντα ἐκτελοῦνται ἐκ περιτροπῆς. Ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες τῶν ἐφημερίων ἱερεῖ Ναοὶ ἢ λειτουργία τελεῖται ἐκ περιτροπῆς εἰς ὅλους τοὺς Ναοὺς καθ' ὃν τρόπον καὶ καθ' ἣν τάξιν θέλει διατάξει ὁ ἁρμόδιος Ἐπίσκοπος.

Οἱ ἐφημέριοι χειροτονοῦνται ἢ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπισκόπου τῇ προτάσει ἐν μὲν ταῖς πόλεσι τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτρόπων ἐν δὲ ταῖς κώμαις τῶν ἐνοριτῶν ἀποφασιζομένων κατὰ πλειονοψηφίαν συνερχομένων δὲ πρὸς τοῦτο τῇ προσκλήσει τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῷ ἐνοριακῷ ναῷ. Ἐπὶ μετάθεσιν εἶνε ἀναγκαία ἡ συναίνεσις τοῦ μετατιθεμένου δηλουμένη ἐγγράφως πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον· ὁ ἐξ ἄλλης δ' ἐπισκοπῆς μετατιθέμενος δέον νὰ φέρῃ καὶ ἀπολυτήριον τοῦ Ἐπισκόπου αὐτῆς. Τὴν πρότασιν τῶν Ἐπιτρόπων ἢ τῶν ἐνοριτῶν δύναται νὰ ἀπορρίψῃ ὁ Ἐπίσκοπος ἐὰν ὑπροτιθῇς δὲν φέρῃ τὰ κανονικὰ ἢ τὰ ἐκ τοῦ νόμου τοῦ τοιούτου πρόσωπα δι' ἐγγράφου ἀποφάσεως αὐτοῦ κοινοποιουμένης εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους τοῦ ναοῦ.

Ὁ οὐνοῦδὲ τῷ νόμῳ τούτῳ ἐγκατασταθεὶς Ἱερεὺς ἢ Διάκονος δὲν ἀπολύεται τῆς θέσεως αὐτοῦ εἰμὴ διὰ ποσοῦδεσις συνεπαγομένας καθαίρεσιν ἢ διὰ καταδίκην εἰς ἀργίαν πλέον τῶν δύο ἐτῶν ἢ ἄλλην βαρυτέραν ταύτης τιμωρίαν.

Οὐδεὶς χειροτονεῖται ἢ ἐγκαθίσταται Ἱερεὺς ἢ Διάκονος εἰμὴ δι' ὡρισμένην ἐκ τῶν προτέρων θέσιν.

Ὑπαρχούσης θέσεως κενῆς ἐφημερίου ἔν τινι Ἐνορίᾳ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἔτι ὑπεράριθμοι ἐφημέριοι ἐν ἄλλῃ Ἐνορίᾳ τῆς αὐτῆς Ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας δέον νὰ προτιμᾶται ἡ πλήρωσις αὐτῆς διὰ τινος τῶν ὑπαρχόντων ὑπεραρίθμων, φυλαττομένου πάντοτε τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 ἀναγραφομένου δικαιώματος τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτρόπων ἢ τῶν Ἐνοριτῶν.

Οἱ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ παρόντος νόμου συνιόντες ταῖς διατάξεσιν αὐτοῦ χειροτονηθεῖσαι ἐφημέριοι, ἱερεῖς ἢ διάκονοι δέον νὰ ἦνε ἔγγαμοι καὶ νὰ ἔχωσι μαρτυρίαν εὐσεβοῦς καὶ ἀνεπιλήπτου βίου. Πρὸς δὲ τούτοις νὰ ἦνε τελειοδίδακτοι τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ ἐφ' ὅσον ἂν μὴ ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ἀπόφοιτοι Διδασκαλείου μὲν ἢ Γυμνασίου ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ τῆς κώμης τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 800 ψυχῶν, τοῦ Δημοτικοῦ δὲ Σχολείου ἀπὸ χωρὶς ὀλιγωτέρου πληθυσμοῦ μετὰ ἱερατικῆς ἀποφοιτήσεως ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους ὅπου καὶ ὅπως ἤθελεν ὁρίσει ὁ ἁρμόδιος Ἐπίσκοπος. Ἐξαίρεσις δύναται νὰ γείνῃ τῶν ἀποδεδειγμένως ἀπολύτου ἀνάγκης.

Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου εὑρεθησόμενοι Διάκονοι καὶ ἂν μὴ ἔχωσι τὰ κατὰ τοῦτον προσόντα δὲν ἀπολλείονται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ χειροτονηθῶσιν ἱερεῖς.

Οἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον χειροτονηθησόμενοι μετὰ τῶν ἀπὸ ἐκάστης ἱεροπραξίας δικαιωμάτων θὰ ἔχωσι καὶ ἐτήσιον μισθὸν ὁριζόμενον ὑπὸτῶν Ἐπιτρόπων καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

Τὰ ἀπὸ τῶν ἱεροπραξιῶν δικαιώματα τῶν ἱερέων καὶ διακόνων καθορισθήσονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν εἰδικοῖς κανονισμοῖς.

Οἱ νῦν ὑπάρχοντες ἐφημέριοι Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι καὶ ἂν μὴ ἔχωσι τὰ κατὰ τὸν νόμον προσόντα ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 55 λαμβάνουσι δὲ τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζθησόμενα δικαιώματα ἱεροπραξίας καὶ δικαιοῦνται ἐπίσης εἰς μισθοδοσίαν ὅταν δὲν κατέχωσι θέσιν ὑπεραρίθμων.

Ἐφημέριοι διακῶς ἀνήκουσι πρὸς ἱεροπραξίαν γενόμενοι εἴτε ἕνεκα γήρατος εἴτε ἕνεκα ἀσθενείας μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Ἐπισκόπου περὶ τῆς ἀνικανότητας αὐτῶν στηριζομένην ἐπὶ τῆς ἐνόρκου γνωμοδοτήσεως δύο ἰατρῶν ἀποσύρονται τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ λαμβάνουσι ἰσοσθένος τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν διορίζεται δὲ βοηθὸς ἐφημέριος λαμβάνων τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τῶν δικαιωμάτων ἱεροπραξίας, ὅστις καὶ διαδέχεται αὐτὸν ἀποθανόντα ὡς ἐφημέριος ἐφ' ἡμέρας.

Τοὺς Ψάλτας καὶ Νεωκόρους προτείνουσιν οἱ ἐνοριακοὶ Ἐπίτροποι, διορίζει δὲ ὁ Ἐπίσκοπος δοκιμάζων καὶ ἀπολύει αὐτοὺς ἀνεπαρκεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀποδειχθέντας.

Οἱ ψάλται καὶ νεωκόροι ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὑπόκεινται ταῖς ὁδηγίαις τοῦ ἐφημερίου, ὅστις ἀπόντος τοῦ Ἐπισκόπου ἀντιπροσωπεύει ἐν τῷ Ναῷ τὴν Ἐπισκοπικὴν ἐξουσίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν τυπικὴν διάταξιν καὶ εὐταξίαν.

Τὰ περὶ Γάμου καὶ Διαζυγίου διέπονται ὑπὸ Ἱ. Κανόνων.

Ἱεροὶ Μονή

Τὰ Μοναστήρια διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον πνευματικὴν ἐπιτήρησιν τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων, ἐχόντων τὸ καθῆκον νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὅπως ὁ βίος τῶν μοναζόντων καὶ ἡ διοίκησις τῶν τοῦ Μοναστηρίου μεθαρμόζωνται πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας.

Μοναστήριον ἐὰν δὲ σταθῇ νὰ ἱδρυθῇ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἱδρύεται. Οἱ ἐπιχειρούντες αὐτοσυλλόγως νὰ ἱδρύσωσι Μοναστήριον ὑπόκεινται καθαιρέσει καὶ ἀφορισμῷ.

Ἐκ τῶν ὑφ' ὑπαρχόντων Μοναστηρίων τρία μὲν, τὸ τοῦ Κύκκου, τοῦ Μαχαιρᾶ καὶ τὸ τοῦ Ἁγ. Νεοφύτου εἶνε σταυροπήγια καὶ ὑπάγονται τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τὰ δὲ λοιπὰ ἤτοι τῆς Χρυσορραιτισσῆς, τοῦ Σταυροβουνίου, τοῦ Ἁγ. Παγκλήρονος ἐνοριακὰ, ὑποκείμενα τοῖς οἰκείοις Μητροπολίταις.

Ἐν ἑκάστῃ τοῦ ἱεροῦ Μονῆς οἱ ἀδελφοὶ ἰσοθέοι ἐν κοινῇ τραπέζῃ, λαμβάνουσιν ἐκ τῆς Μονῆς πάντα τὰ λοιπὰ χρεώδη, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται ἐν τῷ εἰδικῷ ἑκάστης Μονῆς Κανονισμῷ, ὅστις ἐὰν ἀν ᾖ, Μοναχοὶ ἀποκτήσωσιν ἄνεμοι εἰς τὴν Μονήν.

Ὁ Ἡγούμενος ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπισκόπου ὑφ' οὗ καὶ ἀποκαθίσταται εἰς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ. Ἀπαξ δὲ νομίμως ἐγκατασταθεὶς μένει ἐν τῷ ἀξιώματι ἰσοθέος ἀπολυόμενος, αὐτοῦ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

α) Ἐὰν διὰ γῆρας βαθὺ ἢ δι' ἀσθένειαν καταστῇ ἀνίκανος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἡγουμενικῶν καθηκόντων.

β) Ἐὰν ὑποπέσῃ εἰς παραβάσεις συνεπαγομένας καθαίρεσιν.

γ) Ἐὰν ἀποδειχθῇ συστηματικῶς ἀμελῶν ἢ ἐκ προθέσεως παραβαίνων τὰ ἴδια καθήκοντα καὶ διάγων διαπαντὸς ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ.

Ἡ παῦσις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐπισκόπου, δυναμένης νὰ ἐφεσιβλιθῇ ἐνωπίον τῆς Ἱ. Συνόδου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 35.

Περὶ τὸν Ἡγούμενον ὑπάρχουσιν οἱ Σύμβουλοι, κατὰ δίετίαν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐκλεγόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ἐγκρινόμενοι. Οἱ Σύμβουλοι οὗτοι εἶνε δύο μὲν τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ τῶν Μονῶν τῶν ἀριθουσῶν μέχρις 20 Ἀδελφῶν, τέσσαρες δὲ διὰ τὰς ἐχούσας πλείονας τῶν 20 Ἀδελφῶν.

(ἀκολουθεῖ).

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗΣ 23)Κ 'Απριλίου 1911.

(Συνέχεια)

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Ὑφ' ὅλων, κ. Πρόεδρε, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀνωμολογήθη ὅτι ἡ οἰκονομολογικὴ κατάστασις τῆς νήσου δὲν εἶνε ἱκανοποιητικὴ καὶ τοῦτο ἀνωμολογήθη οὐχὶ διὰ λόγων ἀλλὰ δι' ἔργων· ἔπρεπε λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ βάλῃ ἐνεργὸν χεῖρα ὅπως γένωνται αἱ ἀναγκαῖαι οἰκονομίαι ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ὑπηρεσίᾳ. Ἤτο ἔργον τοῦτο καὶ καθήκον τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διὰ τῆς ψαλλίδος τῶν οἰκονομιῶν ἐπιβάλῃ χεῖρα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπραξε τὸ καθῆκον της τοῦτο, ἦτο ἀνάγκη ἡμεῖς νὰ ἐπιβάλωμεν χεῖρα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῆς ψαλλίδος τῆς γνώσης!

Καὶ ἐν βλέμμα ταχὺ ἐπὶ τῆς πιστώσεως τούτης των ἐπορχ. διοικήσεων ἐγκαινιάζει μίαν καλὴν ἀρχὴν τῆς ψαλλίδος ταύτης, διότι ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὴν ἐπαρχίαν Λευκωσίας, ἡ μισθοδοσία τῶν ἄλλων διοικητῶν μετὰ ἐπιδομάτων ὑπερβαίνει τὴν μισθοδοσίαν ὅλων τῶν ἄλλων κατωτέρων ὑπαλλήλων καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ λόβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν των ὁδοποιικὸν ἔξοδον διδόμενον ἐπιχορήγημα, ὅπερ καταβροχθίζει ποσὸν 560 λιρῶν. Ἀνάγκη δὲ ὅπως διορισμὲν ἰθαγενεῖς ὑπαλλήλους εἰς τὰς διοικήσεις ταύτας διὰ πλείστους λόγους.

Εἰσέρχομαι, κ. Πρόεδρε, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος τῆς σωστασεως τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς ἐπιμουδίρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λάρνακος καὶ λυποῦμαι νὰ εἴπω ὅτι εἶνε ἡ 5η φορὰ καθ' ἣν γίνεται ἡ σύστασις αὕτη ἄνευ ἀποτελέσματος.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι μία ἀπόφασις ὅταν δὲν ἔχει εὐκόλον τὸ μέσον τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἐπιφέρει εἰς τὸν κάτοχον αὐτῆς. Φαντάσθητε ἕνας μουδίρης καὶ μόνος νὰ ἐκτελέσῃ εἰσπράξεις ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως, εἰς ὅλα τὰ χωρία πεδινὰ τε καὶ ὀρεινὰ μιᾶς ὅλης ἐπαρχίας καὶ εἰς ἐποχὴν, οἷα εἶνε ἡ τοῦ θέρους, ἡ ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς.

ΛΟΪΖΟΥ. Μοὶ ἐδόθη ἀφορμὴ ὅπως ἐκφράσω ἀπερίφραστον τὴν γνώμην ὅτι σήμερον μετὰ τὴν ὁπωσδήποτε διευθέτησιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ περιορίσωμεν τὰς δαπάνας ἐκείνας αἵτινες εἶνε ἄγονοι.

Καὶ νομίζω, ὅτι, ὡς ὀρθῶς τὰ ἔντιμα προλαλήσαντα μέλη ὡμίλησαν, τὸ κονδύλιον τῆς Ἐπαρχιακῆς διοικήσεως παρουσιάζει εὐρὺ πεδίον ἐφ' οὗ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ οἰκονομία αὕτη. Καὶ τὸ σήμερον ἐπικρατοῦν γραφειοκρατικὸν σύστημα ἐπιβάλλει δαπάνας πολὺ περισσοτέρας ἐκείνων αἵτινες θὰ ἐχρησιμευον διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν διοικήσεων. Ὑπάρχουσι κατώτεροι ὑπάλληλοι οἵτινες χρησιμεύουσι μόνον ἵνα μεταφράζωσι τὰ διάφορα ἔγγραφα εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἵνα παρουσιάσωσι τοιαῦτα εἰς τὸν ἀνώτερον διοικητὴν. Εἶνε φανερὸν ὅτι ἂν οἱ διοικηταὶ ἀντικαθίσταντο ὑπὸ ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων οἵτινες νὰ γνωρίζωσι τὰς 2 γλώσσας θὰ ἦσαν περιττοὶ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι.

Καὶ εὐτυχῶς ὑπάρχουσι σήμερον πολλοὶ ἰθαγενεῖς οἵτινες δύνανται καὶ νὰ τιμήσωσι τὰς θέσεις αὐτὰς οὐδὲ συμφῶ ὡ πρὸς τὰ Ὀθωμανικὰ μέλη ἅτινα ἐξέφρασαν τὴν γνώμην ὅπως οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι λαμβάνωνται μόνον ἀπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στοιχείου, ὅπερ κατὰ τὴν γνώμην των εἶναι τὸ μόνον ἰσάριθμον καὶ ἀμερόληπτον. Ἐὰν εἰς τὴν εἰσήγησιν ταύτην ἐδίδετο τὴν δέουσαν προσοχὴν ἡ Κυβέρνησις,

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ,,

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7 Μαΐου 1911.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

—Ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ὑστασις Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἐις ὃ θ' ἀνατεθῇ ἡ προπαρασκευὴ τῶν Νόμων, ἡ ἐκδίκασις τῶν διοικητικῶν διαφορῶν καὶ ἡ ἀκύρωσις τῶν παρανόμων πράξεων τῶν δημοσίων ἀρχῶν, πλὴν των δικαστικῶν. Ἡ ἐπιψήφισις ἐγένετο διὰ ψήφων 175 κατὰ 14.

—Μετὰ πυρετώδους ζήλου ἐργάζονται οἱ Γάλλοι διοργανωταὶ των πολεμικων δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος ὡσεὶ ἐπέκειτο πόλεμος προσεχής. Συντάγματα ἐξεγείρονται ἀπροόπτως τὴν νύκτα καὶ ἐκτελοῦσι γυμνάσια στρατιωτικὰ μακρὰς διανύοντα ἀποστάσεις, ἐπισπώμενα δὲ τὸν θαυμασμὸν των ξένων ὀργανωτῶν διὰ τὴν ἄκραν ἀντοχὴν αὐτῶν.

—Ὁ Στρατηγὸς Ἐντου ἀπὸ τῆς βορείου μεθορίου γραμμῆς μετ' ἐπισταμένην ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξέτασιν ταχέως ἔρχεται εἰς Πελοπόνησον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ πάλιν εἰς τὴν Στερεὰν διατηρῶν εἰς πυρετώδη κίνησιν ἅπαντα τὰ στρατιωτικὰ σώματα.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπρονόησε καὶ προνοεῖ περὶ πάντων ὥστε ἐν ὥρᾳ κρισίμῳ ἥτις εἶνε ἄδηλος ἡ Ἑλλὰς εὑρεθῇ πάνοπλος.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

—Οἱ Κρῆτες ἤραντο μόνοι λαμπρὰν νίκην κατὰ τοῦ νεοτουρκικοῦ σωβινισμοῦ. Ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ ὅτι θὰ ἀπεστέλλοντο 4 ἱεροδίκαι (καδῆδες) ἐκ Κ)πόλεως εἰς Κρήτην ὑπὸ τῆς Τουρκ. κυβερνήσεως μισθοδοτούμενοι ἐξηγέρθησαν ἀπειλητικοὶ οἱ ἀδάμαστοι Κρῆτες καὶ εἰς παμπληθῆ συλλαλητήρια διεμήρυσαν κατ' οὐδένα τρόπον θὰ ἐπέτρεπον τὴν ἀπόβασιν αὐτοῦ.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐδήλωσε πρὸς τοὺς προξένους τῶν Δυνάμεων ὅτι θὰ ἐφυλάκιζε τοὺς καδῆδες ἀποβιβαζομένους εἰς Κρήτην.

Τούτων ἕνεκα αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐπέτρεψαν τὴν Πύλην τοῦ ν' ἀποστείλῃ τοὺς καδῆδες ἐδήλωσαν δὲ ὅτι δὲν θίγονται οὕτω τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου, καθότι τὸ ζήτημα τῶν καδήδων ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλὰμ. Ὁ Πρόξενος τῆς Ρωσσίας ἐν Χανίοις ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν Ἐκτελεστ. Ἐπιτροπὴν τῶν Χανίων ὅτι οἱ καδῆδες δὲν θὰ κατέλθωσιν εἰς Κρήτην.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἐπεσκέψαντο εἰς τὰ Πατριαρχεῖα οἱ Βούλγαροι Πρίγκιπες Βόρις καὶ Κύριλλος ἀσπασάμενοι τὴν δεξιὰν Του εὐλαβῶς καὶ τυχόντες λίαν φιλόφρονος δεξιώσεως. Διὰ τῶν πριγκίπων ἀπέστειλεν ἡ Α. Θ. Π. ἀνὰ μίαν εἰκόνα πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν τῆς Βουλγαρίας.

—Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἐξακολουθεῖ ἐν Τουρκίᾳ. Οἱ Ἄραβες βουλευταὶ ἐπετέθησαν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς κακταφώρους παρονομίας τοῦ Βαλῆ Χαλεπίου, προστατευομένου τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος «Πρόοδος—Ἕνωσις» Ταλαὰτ βέης ἐξήγαγε περίστροφον ἵνα πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ Ἄραβος βουλευτοῦ.

—Ἰσχυρὸν σῶμα Ἀλβανῶν ἐπαναστατῶν ἐνεδρεῦσαν παρὰ τὸ Χουνιντζὼ κατέστρεψαν ὁλόκληρον τὸ 58ον τάγμα τουρκικοῦ στρατοῦ, ἐνῷ ὑπηρέτουν καὶ 60 χριστιανοὶ στρατιῶται. Ἡ ἐπανάστασις ἐξετάθη εἰς Διάκοβαν καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Τουρκικῶν δυνάμεων ὑπεχώρησεν εἰς Καστράτα.

—Ἡ Πύλη διέταξε τὸ Νεοτουρκικὸν κομιτᾶτον ἵνα διαλυθῇ συμφώνως πρὸς τὸν ψηφισθέντα νόμον περὶ Σωματείων ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

—Ἀξιωματικοί τινες τοῦ Κομιτάτου διεμαρτυρήθησαν κατὰ τοῦ Σιεφκὲτ Πασᾶ διὰ τὴν πρὸς δικτατορίαν στάσιν του, ἄλλοι δὲ πάλιν ἀξιωματικοὶ προτρέπουσιν αὐτὸν νὰ ἀνακηρύξῃ τὴν δικτατορίαν.

—Ἐκ Κων)πόλεως τηλεγραφεῖται ὅτι θεωρεῖται ἐκεῖ βεβαία ἡ προσεχὴς ἀποκατάστασις φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, ἐπανερχομένου τοῦ κ. Γρυπάρη εἰς Κ)πολιν καὶ τοῦ Ναμπῆ βέη εἰς Ἀθήνας.

Σ. Σ. Καθόσον ἡ Ἑλλὰς ὁπλίζεται καὶ παρασκευάζεται τὰ νεοτουρκικὰ νεῦρα θὰ κατευνάζωνται.

—Κατὰ τὴν μεθόριον συνέβη νέα συμπλοκὴ μεταξὺ τουρκικῶν καὶ μαυροβουνιωτικῶν περιπόλων. Οἱ μαυροβούνιοι κατεδίωξαν τοὺς τούρκους μέχρι 200 μέτρων ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ "Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ"

ΧΡΙΣΤΟΔ. ΚΥΘΡΑΙΩΤΗ

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τῷ σεβ. Κοινῷ ὅτι ἀποχωρήσας τοῦ Κουρείου τοῦ κ. Σιακαλλῆ Χαραλάμπους ἐν ᾧ ἐπὶ δεκαετίαν εἰργαζόμην ἠνέῳξα παραπλεύρως τοῦ Καταστήματος τοῦ κ. χ: Στυλιανοῦ Νάταρ, κατὰ τὴν Ἀγοράν, νέον Κουρεῖον ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπωνυμίαν καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου.

Οἱ πελάται μου θὰ εὑρίσκωσιν ἐν αὐτῷ πρόθυμον ὑπηρεσίαν καὶ ἄκραν καθαριότητα ὡς καὶ διάφορα μυρωδικὰ, πέπεισθε δὲ ὅτι θέλω τύχει τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Κοινοῦ ἐφ' ᾧ

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Χριστόδ. Κυθραιώτης

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Κλήρωσις τῆς 12 Μαΐου

Ὁ ἀριθ. **37879** κερδίζει φρ. 2500
» **8776** » » 500

4091	κερδίζει φρ.	200	12858	φρ.	50
28300		»	16961	»	»
9627	»	»	100 23901	»	»
14648	»	»	» 25876	»	»
16088	»	»	» 39945	»	»

Οἱ ἑπόμενοι 88 ἀριθ. κερδίζουν ἀνὰ φ. 25

283	5892	13173	19610	26899	32444
378	5917	13848	20302	27536	32984
675	6328	14384	20963	27749	33506
1533	6181	14418	21097	27820	33622
1540	6576	15250	21167	28610	34355
2312	6716	15253	22034	28695	34560
2424	7439	15800	22346	29240	36748
2724	7477	16190	22705	29728	37131
3241	8919	17072	23353	30570	38003
3546	9030	17278	23626	31737	38173
3841	9320	18304	23733	31755	38193
3855	10355	18375	24175	32010	38613
4372	11099	19226	26512	32070	39514
5600	11627	19330	26566	32147	
5730	12988	19535	26802	32193	